

Dosarul nr. 3a-1398/20
2-19094989-02-3a-07122020

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (Judecător Holevițcaia Liudmila)

DECIZIE

19
mun.Chișinău

mai

2021

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ***Completul de Contencios Administrativ***

În componența:

Președintele ședinței, judecător
Judecători
Muruianu Ion
Grefier

Minciuna Anatolie
Palanciuc Ecaterina și
Grigoraș Valeria

examinând în ședință publică, cererile de apel înaintate de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și de către ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani din 19 octombrie 2020, adoptată în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de SC "Heineken România" SA împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA privind contestarea actului administrativ individual defavorabil și anularea mărcilor,-

C O N S T A T Ă :

La data de 23 aprilie 2019, SC "Heineken România" SA, prin intermediul avocatului Suveica (Dodi) Ariadna, împuternicită în baza mandatului din 15 martie 2019 s-a adresat în Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani cu cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (în continuare AGEPI) și împotriva ÎM "Vitanta Moldova Brewery" SA, prin care a solicitat anularea hotărârilor Comisiei de Contestatii a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 18 aprilie 2018 (privind marca RADLER) și din 17 iulie 2018

(privind mărcile RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL) ca fiind ilegale în fond și anularea mărcilor nr.***** RADLER, înregistrată la 28 iunie 2018 pentru produse și servicii din clasele 32 și 35 din Clasificarea Internațională a Produselor și Serviciilor CIPS, nr.***** RADLER GRAPEFRUIT, nr.***** RADLER ZERO și nr.***** RADLER NATURAL, înregistrate la 14 ianuarie 2019 pentru produse din clasa 32 CIPS.

În argumentarea acțiunii a menționat că, este unul dintre liderii pieței berii și cidrului din România, deținând patru fabrici situate în Miercurea Ciuc, Craiova, Constanța și Târgu Mureș și având un larg portofoliu de mărci naționale și regionale, precum SILVA, BUCEGI, CIUC, GOLDEN BRÂU, HARGHITA, GAMBRINUS etc.

Comunică, că SC Heineken Romania SA face parte din grupul de companii olandez „Heineken International” și se numără printre cei mai importanți producători de bere din lume, având o gamă largă de mărci cu notorietate mondială, printre care HEINEKEN, AMSTEL, SOL, DESPERADOS, SCHLOSSGOLD ș a.

Indică, că mai multe detalii despre reclamant pot fi văzute pe pagina web <http://www.heinekenromania.ro>.

Consemnează că, reclamanta este în România și în alte țări titulară a unui număr considerabil de mărci înregistrate pentru produse din clasa 32 („Bere”), dintre care menționează doar mărci ce conțin elementul verbal „RADLER”: nr.***** CIUC NATUR RADLER, nr.***** CIUC PREMIUM NATUR RADLER și nr.***** CIUC PREMIUM NATUR RADLER.

Menționează că, la data de 18 martie 2014 pârâta ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA a depus spre înregistrare la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, cererea de înregistrare a mărcii nr. depozit ***** RADLER, iar la 06 aprilie 2015 - cererile de înregistrare a mărcilor nr. depozit ***** RADLER GRAPEFRUIT, ***** RADLER ZERO și ***** RADLER NATURAL.

Relatează că, atât reclamantul, cât și compania „Heineken International” produc nu numai bere obișnuită, dar și RADLER, adică amestec de bere și limonadă sau bere și suc de fructe.

Comunică, că în calitatea sa de producător, reclamantul dorește să se asigure că termenii generici, uzuali, folosiți în industria berii din Republica Moldova și de pe plan internațional, cum este cazul cuvântului ”RADLER”, sunt liberi pentru a putea fi utilizați de către orice terț interesat să își desfășoare activitatea pe această piață, conform bunelor practici stabilite între agenții economici.

Susține că, în acest sens, reclamantul ale cărei produse sunt prezente și pe piața berii din Republica Moldova, își justifică interesul în formularea prezentei acțiuni, pentru a se asigura că nu există mărci înregistrate care ar veni în contradicție cu legislația în vigoare și ar putea constitui un impediment în activitatea sa desfășurată în Republica Moldova, dar și în activitatea altor competitori.

Invocă, că în conformitate cu Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, la data de 24 august 2015, reclamantul a depus la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, prin intermediul mandatarilor autorizați din cadrul Agenției FS Patent SRL, observații împotriva cererilor de înregistrare a mărcilor nr. depozit ***** RADLER GRAPEFRUIT, ***** RADLER ZERO și ***** RADLER NATURAL, astfel respectând întocmai prevederile art.7 al Legii nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, la data de 12 noiembrie 2014 și la data de 16 februarie 2016 Direcția (Departamentul) Mărci și Design Industrial a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis avize provizorii de respingere a înregistrării mărcii RADLER și, respectiv, a înregistrării mărcilor RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL, iar la data de 24 februarie 2015 și la data de 05 iunie 2017 au fost emise decizii definitive de respingere, care au lăsat în vigoare motivele expuse în avizele provizorii.

Declară că, ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA a depus la Comisia de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală contestații împotriva tuturor celor patru decizii definitive, iar la data de 05 iulie 2016 reclamantul a depus la Comisia de Contestații punctul său de vedere în legătură cu decizia privind cererea de înregistrare a mărcii RADLER, menționând că decizia este corectă și corespunde Legii.

Enunță că, la data de 18 aprilie 2018 și la data de 28 iunie 2018, Comisia de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis hotărâri de acceptare a înregistrării în calitate de marcă a denumirilor RADLER și respectiv RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL, astfel, cererile de înregistrare au devenit mărci, înregistrate sub nr.***** RADLER, nr.***** RADLER GRAPEFRUIT, nr.***** RADLER ZERO și nr.***** RADLER NATURAL.

Solicită anularea acestor mărci, la fel ca și anularea hotărârilor Comisiei de Contestații a AGEPI, prin care s-a dispus înregistrarea acestor mărci ca fiind înregistrate cu încălcarea flagrantă a Legii.

Invocă prevederile articolelor 7, 21 alin. (1) lit.a) Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, menționând că atât avizele provizorii, cât și deciziile

definitive de respingere, emise de către Direcția (Departamentul) Mărci și Design Industrial al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală au fost adoptate în strictă conformitate cu prevederile legale precitate, fiind întemeiate pe motivele absolute de refuz, reglementate de art.7 al Legii.

Consideră că, poziția Direcției (Departamentului) Mărci și Design Industrial a fost pe deplin întemeiată, întrucât corespunde sută la sută literei și spiritului Legii, precum și practicii dintotdeauna a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, deci cuvintele "RADLER ZERO" (adică „fără alcool”), "natural" și "GRAPEFRUIT" sunt elemente verbale descriptive ce nu pot fi înregistrate în calitate de marcă, conform motivelor absolute expuse în art.7 al Legii nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor.

Susține că, referitor la "RADLER" într-adevăr, după cum afirmă și examinătorii Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, acest cuvânt indică în mod direct un tip de băutură, și anume o combinație de bere și limonadă sau bere și sucuri de fructi.

Comunică că, "RADLER" este o băutură originală din Bavaria, Germania, de la începutul sec.XX, a cărei rețetă a constat la început dintr-o combinație de 50% bere și 50% limonadă, dar cu timpul raportul dintre bere și limonadă sau dintre bere și sucuri de fructe s-a schimbat, variind de la producător la producător. Băutura RADLER este astăzi foarte populară în multe țări, printre care Germania, Austria, Cehia, Ungaria, Slovacia, Slovenia, Croația, Ucraina, Polonia, Olanda, România, Rusia, Franța etc., dar și în Republica Moldova. Cuvântul RADLER este folosit în mod uzual în industria berii și a băuturilor nealcoolice.

Relevă că, de regulă, producătorii utilizează în cadrul mărcilor lor, pe lângă elementele de bază, cu caracter distinctiv, și elemente verbale adiționale, cu rol descriptive, printre acestea enumerându-se și cuvântul "RADLER".

Indică, că în anexa 19 doar câteva exemple de produse "RADLER", comercializate prin intermediul mărcilor din portofoliul unor diferite entități de pe piața internațională a berii (STIEGL RADLER, CALANDA RADLER, CARIB RADLER, AMSTEL RADLER, GROLSCH RADLER, DIEKJRCH RADLER, WATERLOO RADLER etc).

Menționează că, „Stiegl”, „Calanda”, „Carib”, „Amstel”, „Grolsch”, „Waterloo”, „Diekirch” etc. sunt mărci comerciale prin care produsele unor întreprinderi se deosebesc de produsele altor întreprinderi, iar "RADLER" este denumirea băuturii ce se conține în sticlele respective.

Afirmă că, la fel, SC "Heineken România" SA produce "RADLER", comercializat în România sub marca CIUC, iar ÎM "Efes Vitanta Moldova

Brewery” SA produce și comercializează băuturi de tip ”RADLER”, dar sub marca CHIȘINĂU („Chișinău RADLER”).

Relatează că, proveniența denumirii ”RADLER” ca tip de băutură este descrisă pe sute de site-uri din Internet, în toate textele fiind redată în diferite limbi una și aceeași istorie întâmplată în anul 1922, iar ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA însăși a relatat pe site-ul său <http://radler.md/categorv/fun/> istoricul denumirii, și anume „Creatorul RADLER-ului la nivel mondial este un hangiu german pe nume Franz Xaver Kugler, acesta inventând băutura într-o zi călduroasă din iunie 1922, când hanul i s-a umplut de foarte mulți cicliști însetați, iar el nu avea suficientă bere pentru a le potoli setea. Pentru a face față situației, a amestecat în proporție de 50/50 berea rămasă cu limonadă pe care o avea în stoc. Apoi, în timp ce o oferea clienților însetați, Franz Xaver Kugler declara cu mândrie că această băutură a fost creată special pentru ei, o bere cu aromă de lămâie și conținut scăzut de alcool, iar clienților le-a plăcut gustul noii băuturi. În onoarea cicliștilor care l-au inspirat, Herr Kugler a numit noul amestec RADLER (ciclist, în germană).

Indică, că, proba nr.20 a fost anexată împreună cu comentariile depuse de reclamant la 05 iulie 2016 în dosarul Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală.

Comunică, că toate materialele depuse de pârât în dosarul Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, dar și materialele disponibile pe Internet arată că pârâtul a lansat pe piața Republicii Moldova băuturile ”RADLER” la mijlocul lunii iunie 2014, fapt menționat și de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală în hotărârea Comisiei de Contestații.

Enunță că, în anul 2015 pârâtul chiar pe pagina sa de Facebook percepea ”RADLER” ca pe un tip de băutură și îl descria ca atare.

Specifică, că ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA chiar de la momentul lansării noii sale băuturi, era pe deplin conștientă de o realitate de netăgăduit - că ”RADLER” constituie tip de băutură, adică un cuvânt descriptiv, care indică o categorie de băutură.

Invocă, că după cum reiese și din materiale dosarului, denumirea respectivă este imediat înțeleasă de către consumatori ca fiind un tip de băutură („un RADLER”, după cum se exprimă pârâtul), iar caracterul descriptiv este exprimat clar și fără echivoc vis-à-vis de o parte din produsele solicitate prin cererile de înregistrare ca marcă a denumirii ”RADLER” și celorlalte denumiri ce conțin acest cuvânt.

Susține că, este vorba deci de un generic folosit de diverși producători, inclusiv de reclamant și de pârâtul ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA, adică un cuvânt prin care producătorii, printre care și pârâtul, informează publicul despre caracteristicile produsului: amestec de bere și limonadă sau de bere și suc de fructe. Acest cuvânt indică conținutul produsului, și nu originea comercială, care poate fi diferită de la producător la producător.

Mai menționează că, faptul că "RADLER" este un tip de băutură este confirmat de către Serviciul Vamal, scrisoarea nr.*****din 06 noiembrie 2018, în care Serviciul Vamal informează: „clasificarea băuturii de tip „RADLER” se efectuează la Capitolul 22 al Nomenclurii Combinate”.

Consideră că, inițial Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, și anume examinatorii Direcției (Departamentului) Mărci și Design Industrial din cadrul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală au apreciat în mod corect că elementul verbal "RADLER" este descriptiv și lipsit de caracter distinctiv, întrucât indică direct o „specie”, un „tip” de băutură, utilizarea căruia în comerț este comună. În același timp examinatorii apreciaseră corect și faptul că denumirea depusă spre înregistrare va induce în eroare consumatorii privind celelalte produse solicitate din clasa 32, or, într-adevăr, dacă acest cuvânt s-ar folosi pentru alte produse din clasa 32 decât RADLER (de exemplu apă minerală, kvas, băuturi pe bază de zer, esențe pentru fabricarea băuturilor etc), ar exista riscul ca publicul să fie indus în eroare în ce privește natura produsului pus în vânzare, să creadă că este vorba de o băutură din bere și limonadă, ceea ce nu ar corespunde realității.

Aduce un exemplu din experiența Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, exemplu care confirmă justetea deciziei Direcției (Departamentului) Mărci și Design Industrial privind cererea de înregistrare a mărcii RADLER, potrivit căreia la data de 17 decembrie 2013 firma Carlsberg Breweries A/S, DK a depus cererea de înregistrare a Mărcii Europene nr.***** RADLER pentru următoarele produse din clasa 32: bere; bere aromatizată sau combinată cu băuturi nealcoolice.

Relatează că, Oficiul European a respins această cerere în temeiul art.7 alin. (1), lit. (b),(c) și (g) ale Regulamentului Mărcilor Uniunii Europene: a) marca este descriptivă, b) lipsită de caracter distinctiv, c) induce în eroare în ce privește celelalte produse.

Menționează că, articolele invocate de autoritatea europeană corespund articolelor 7, alin. (1), lit. b,c și g ale Legii nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor.

Susține, de asemenea, că întreprinderea Carlsberg Breweries nu a contestat acest refuz bazat pe motive absolute.

Invocă, că în ciuda tuturor normelor legislative în vigoare, contrar întregii practici naționale și internaționale și în pofida evidențelor, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (Comisia de Contestații) a acceptat revendicarea contestatarului ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA, a abrogat decizia Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale și a acceptat înregistrarea mărcii RADLER pentru totalitatea produselor și serviciilor cuprinse în clasele 32 și 35.

Remarcă că, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală este o autoritate care prestează servicii în conformitate cu „Sistemul de Management al Calității ISO 9001:2015, ceea ce garantează calitate în concordanță cu standardele internaționale. În acest context, la 01 octombrie 2018 Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a lansat „Ghidul de examinare a cererilor de înregistrare a mărcilor”, care poate fi accesat pe site-ul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și care prezintă publicului practica Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală privind aplicarea Legii nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor. Conform Ghidului, „în sensul art.7 alin.(1) lit. b) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, la aprecierea caracterului distinctiv al mărcii se va ține cont de următoarele momente: „distinctivitatea trebuie să fie apreciată în raport cu produsul sau serviciul, de care urmează să-l identifice; existența caracterului distinctiv trebuie apreciată la momentul constituirii depozitului; distinctivitatea nu trebuie confundată cu noutatea produsului sau serviciului; /.../; caracteristicile mărcii trebuie să permită consumatorilor să aprecieze produsul sau serviciul ca provenind de la un anumit producător/prestator de servicii; se va considera că un semn sau un element al unui semn nu este distinctiv, dacă descrie produsele și serviciile propriu-zise sau caracteristicile acestora (calitatea, valoarea, scopul, proveniența etc.)”.

Afirmă că, fiind de acord cu unul dintre argumentele ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală afirmă: „într-adevăr, nu există niciun cuvânt în limba română de acest sens sau similar acestuia, acesta fiind de origine străină, care în traducere din limba germană ar înseamnă „ciclist, cicliști,, /... / Conform sursei Wikipedia, în afara semnificației menționate mai sus, această denumire reprezintă și „bere amestecată,, /... / „este cunoscut și în calitate de nume de familie,,

Comunică, că argumentul că denumirea "RADLER" nu există în dicționarul limbii române este total irelevant, deoarece dicționarul nu atestă, de exemplu, nici

cuvintele „Sangria” (băutură spaniolă), „araka” (băutură osetină), „zubrowka” (băutură poloneză), „limoncello” (băutură italiană) sau „ouzo” (băutură grecească), însă aceasta nu înseamnă că astfel de băuturi nu ar exista în general sau pe piața moldovenească în particular.

Relevă că, concluziile Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, precum că „Dat fiind faptul că noțiunea „RADLER” are mai multe semnificații, Comisia consideră că nu se poate afirma cu certitudine că semnul solicitat este descriptiv în raport cu unele produse revendicate, adică reprezintă un semn exclusiv ce poate servi în comerț pentru a desemna specia unor produse, conform cerințelor prevăzute în art.7, alin. (1), lit. c) /... /, nu se poate afirma că semnul este lipsit de caracter distinctiv în raport cu produsele, serviciile revendicate (art.7, alin. (1), lit. b) /... /”, consemnează că afirmația de mai sus vine în contradicție cu practica Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală.

Menționează că, faptul că denumirea „RADLER” mai are și alte sensuri decât cel de „bere amestecată” nu are nicio relevanță în contextul de față, deoarece, după cum scrie în Ghid, distinctivitatea semnului „trebuie să fie apreciată în raport cu produsul, iar produsul la care se raportează cuvântul „RADLER” înregistrat ca marcă se referă în mod nemijlocit la băutura ce se conține în sticlă, adică la ”RADLER”.

Atrage atenția și la alte situații decât cea analizată, astfel încât, Ghidul indică direct: „Faptul că dicționarul nu atestă cuvântul sau, dacă îl atestă, acesta are mai multe semnificații, nu exclude ca semnul să fie considerat lipsit de caracter distinctiv pentru produsele sau serviciile desemnate”, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală afirmă în continuare: „Comisia reține argumentele contestatarului ce țin de percepția acestui semn sub aspect vizual și semantic din partea consumatorului în momentul procurării produselor (produse de consum curent), de aceea, într-adevăr, posibilitatea asocierii semnului „RADLER” doar cu semnificația reținută de examinare este redusă, deși este cunoscută originea acestui cuvânt străin (povestea berii - berea cicliștilor)”.

Comunică, că afirmația: „Comisia constată că conform rezultatelor căutării în /... / Google nu s-a depistat că acest semn se utilizează în circuitul comercial din Republica Moldova de careva producători ca un semn ce desemnează categoria unor băuturi” este de neînțeles, odată ce Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cunoaște din materialele dosarului despre comercializarea berii de tip ”RADLER” în Republica Moldova, iar fraza: „Comisia reține materialele prezentate de contestatar, care confirmă că organismele de certificare competente nu au emis certificate de conformitate pentru produsele „RADLER” provenite din

străinătate, până la data de depozit a cererii examinate (2014.03.18) /... / este contrar situației de fapt, or, contestatarul a demonstrat faptul utilizării acestui semn, începând din iunie 2014/.../, iar prezența pe piață a produselor marcate cu semnul „RADLER” asigură capacitatea de a lega aceste produse de solicitantul acestei mărci”.

În continuare face referire și la concluzia că: „Ținând cont de utilizarea intensivă a acestui semn pe parcursul mai multor ani /.../ Comisia constată că, de fapt, consumatorul mediu autohton asociază acest semn cu compania /.../ ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, /.../ care este solicitantul semnului examinat”.

Consideră că, este vorba de o distorsionare a lucrurilor, or, faptul că un anumit organism de certificare (din mai multe existențe) nu a putut confirma că a eliberat certificate de conformitate pentru acest produs până la data de depozit nu are vreo legătură logică cu chestiunea descriptivității unui termen.

Relatează că, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a luat în calcul prezența produselor Efes Vitanta începând cu iunie 2014, dar... nu a ținut cont de faptul că existența caracterului distinctiv, după cum se arată și în Ghid, trebuie apreciată la momentul constituirii depozitului. Or, în momentul constituirii depozitului - 18 martie 2014 - ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA încă nici nu începuse vânzările.

Mai mult, invocă, că conform scrisorii Serviciului Vamal nr.***** din 01 iulie 2016, oferite chiar de pârât, produse ”RADLER” importate de alți producători au existat în circuitul comercial al Republicii Moldova încă din 2006, deci cu mult înainte de data depozitului: „conform bazei de date a Serviciului Vamal, produse cu denumirea „RADLER” au fost importate în perioada 01.01.2006-18.03.2014”.

Susține că, după cum reiese din materialele dosarului, odată ce pe piața Republicii Moldova mai există și alți producători de ”RADLER”, de exemplu „Beermaster”, „Baltica”, „Paulaner” ș.a., fapt confirmat chiar de participanții la sondajul comandat de ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, afirmațiile Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală precum că „prezența pe piață a produselor marcate cu semnul „RADLER” asigură capacitatea de a lega aceste produse” anume „de solicitantul acestei mărci și că publicul asociază semnul doar cu ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA pur și simplu nu corespund adevărului.

Afirmă că, sondajul a fost efectuat de către Centrul AXA la comanda ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA și, potrivit acestuia a avut drept „scop principal să arate dacă consumatorul autohton face diferență dintre produsul RADLER și marca de produs RADLER”, scopul cercetării fiind de la bun început

unul fals - este ca și cum s-ar comanda un studiu pentru a vedea dacă publicul face diferență între produsul BERE și...marca de produs BERE!

Atrage atenția că, publicul nu cunoaște subtilitățile juridice legate de astfel de noțiuni ca „termen descriptiv” sau „marcă” (în sensul juridic atribuit de Lege), prin urmare introducerea în întrebări a cuvântului „marcă” concomitent cu cuvintele „denumire”, „tip de băutură”, „produs” a avut intenția să suprapună, să substituie înțelesurile cuvintelor, să deruteze respondenții și, astfel, să fie obținut rezultatul dorit de beneficiar, adică de ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA.

Apreciază că regretabil este faptul că Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nu numai că a acceptat sondajul ca „probă” în procedura de contestație, dar și îl citează în sprijinul hotărârii sale, chiar dacă înțelege perfect că, indiferent de rezultatele unui sondaj, Legea nu permite înregistrarea în calitate de marcă a unui cuvânt descriptiv (de exemplu WHISKY la categoria Băuturi alcoolice, ROCHIE la categoria îmbrăcăminte, PORTOCALĂ la categoria Fructe etc.).

Relatează că, chiar potrivit sondajului, evidențiază că o parte considerabilă de consumatori nicidecum nu percep cuvântul ”RADLER” ca pe ceva legat nemijlocit de Republica Moldova și/sau nemijlocit de ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA.

Menționează că, Comisia de Contestații a acceptat înregistrarea celorlalte trei mărci disputate, la clasa 32, cu specificarea ca „dreptul exclusiv nu se va extinde asupra elementelor verbale GRAPEFRUIT, ZERO și NATURAL.

Indică, că și în aceste cazuri este încălcată Legea, deoarece toate cuvintele luate aparte sau împreună au caracter descriptive, or nu se poate înregistra ca marcă RADLER NATURAL, la fel cum nu se poate înregistra, de exemplu, VIN SEC, VOTCĂ CU ZMEURĂ, BERE BLONDĂ.

Enunță că, ”RADLER” este un tip de băutură, nu o marcă în sensul consfințit de Lege, și anume: marca este „orice semn /.../ care servește la individualizarea și deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice”. Prin înregistrarea cuvântului ”RADLER” ca marcă la categoria Bere a fost comisă o gravă încălcare a Legii, o sfidare a unuia dintre principiile de bază ale sistemului național și mondial de protecție a proprietății intelectuale. Acest semn nu îndeplinește funcția esențială prevăzută de Lege - aceea de a permite consumatorilor să distingă fără confuzie un produs al unui producător de cel al altui producător. Or, după cum a arătat mai sus, este vorba de o băutură produsă de numeroase întreprinderi, prin urmare, denumirea tipului de băutură nu se poate în principiu asocia doar cu o singură entitate juridică.

Relevă, în această ordine de idei și explicațiile din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „Cu privire la aplicarea unor prevederi ale legislației în domeniul protecției mărcilor” potrivit cărora Plenul atrage atenția instanțelor de judecată: „Semne lipsite de caracter distinctiv. 33. Se va considera că un semn sau un element al unui semn nu este distinctiv, dacă descrie exclusiv produsele și serviciile propriu-zise sau caracteristicile acelor produse și servicii (cum ar fi calitatea, valoarea, scopul, proveniența etc.) și/sau dacă utilizarea lui în comerț este comună pentru acele produse și servicii. /... / 36. Instanțele de judecată vor avea în vedere că/... / Termenii ce fac parte din terminologia specializată, care desemnează caracteristicile relevante ale produselor și serviciilor, trebuie considerați descriptivi. În aceste cazuri, nu trebuie să se demonstreze că sensul termenului poate fi identificat imediat de consumatorii relevanți, cărora li se adresează produsele și serviciile. Este suficient ca termenul să poată fi utilizat sau înțeles de o parte a publicului relevant, drept o descriere sau o caracteristică a produselor sau serviciilor revendicate.

Relatează că, contrar Legii și practicii de zi cu zi, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a acceptat înregistrarea mărcii RADLER și la alte produse cuprinse în clasa 32, în afară de Bere și RADLER, și anume: „Ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor”.

Menționează că, inițial, examinatorul din cadrul Direcției (Departamentului) Mărci și Design Industrial a apreciat corect faptul că denumirea RADLER va induce în eroare consumatorii privind celelalte produse solicitate din clasa 32, or într-adevăr, după cum s-a spus mai sus, dacă acest cuvânt s-ar folosi pentru alte produse din clasa 32 decât ”RADLER”, ar exista riscul ca publicul să fie înșelat în ce privește natura produsului.

Consideră că, marca RADLER urmează a fi anulată nu numai pentru toate produsele cuprinse în clasa 32, dar și pentru serviciile din clasa 35, acestea fiind revendicate de ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA cu intenția vădită de a interzice terților comercializarea produselor marcate cu denumirea respectivă.

Invocă, că SC ”Heineken România” SA a fost informat recent că ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA deja a trimis o scrisoare de avertizare firmei „Beermaster” SA din Bălți, care de asemenea produce RADLER.

Comunică, că avându-se în vedere faptul că desemnarea RADLER este în prezent înregistrată ca marcă pe numele ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA , SC ”Heineken România” SA se află în imposibilitatea de a beneficia de dreptul legitim de a comercializa propriile produse în Republica Moldova, iar aceasta

justifică o dată în plus interesul legitim al SC "Heineken România" SA în promovarea prezentei acțiuni.

Susține că, acțiunile ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA constituie și o încălcare a Legii Concurenței, care în art.5, lit. (1) stipulează: „Sunt interzise, fără a fi necesară o decizie prealabilă în acest sens, /.../ orice practici concertate (denumite în continuare acorduri) care au ca obiect sau efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței pe piața Republicii Moldova sau pe o parte a acesteia”.

Indică că, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis o decizie care deja are ca efect practici anticoncurențiale de limitare sau împiedicare a accesului pe piață și a libertății exercitării concurenței de către alte întreprinderi, ceea ce este interzis de Legea Concurenței, însă această lege interzice, prin art.12 „orice acțiuni sau inacțiuni ale autorităților și instituțiilor administrației publice centrale sau locale care restrâng, împiedică sau denaturează concurența, precum: /.../ b) stabilirea de condiții discriminatorii sau acordarea de privilegii pentru activitatea întreprinderilor, în cazul în care acestea nu sînt prevăzute de lege; c) stabilirea de interdicții sau restricții, neprevăzute de lege, pentru activitatea întreprinderilor”, iar conform art.5, alin. (5) „Dacă s-a stabilit că un acord are ca obiect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței, existența unor efecte anticoncurențiale nu trebuie demonstrată de către Consiliul Concurenței pentru a constata că există o restrângere a concurenței în sensul prezentei legi”.

Relevă că, circumstanțele elucidate supra demonstrează cu lux de amănunte că hotărârile emise de Comisia de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, contestate în speță, sunt ilegale în fond ca fiind emise contrar prevederilor imperative ale legii, și anume contrare art.7 alin.(1) lit.b) și lit. c) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor - motiv pentru care acestea urmează a fi anulate în temeiul art.26 alin.(1) lit.a) din Legea contenciosului administrativ.

Enunță că, pentru aceleași motive, înregistrarea „contrar prevederilor art.7”, urmează a fi anulate, în temeiul art.21 alin.(1) lit b) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor și mărcile contestate.

Opinează că circumstanțele cauzei atestă și rea-credința a ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA, manifestată în momentul depunerii cererilor de înregistrare a mărcilor contestate, fapt probat prin aceea că anterior ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA a săvârșit o serie de acțiuni de rea-credință împotriva reclamantei, și anume a înregistrat cu rea-credință marca nr.***** SILVA, preluată din portofoliul reclamantei, marcă anulată însă prin hotărârea

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău (dosarul 2a-2626/17); ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA a depus spre înregistrare alte mărci ce aparțin reclamantei: cererea nr. depozit ***** GOLDEN BRĂU și cererea nr. depozit nr. ***** CIUC - ambele cereri fiind respinse.

Consideră că circumstanțele de fapt, relatate de curând, învederează recredința pârâtei ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA, care a înregistrat în calitate de marcă cuvântul "RADLER", ce indică un gen de băutură, cu scopul de a bloca concurenții și a monopoliza producerea și comercializare băturii "RADLER" pe piața RM.

Opinează că situația conflictuală dintre ea și ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA trebuie luată în considerație de către instanță, întrucât reclamanta este îndreptățită să considere că înregistrarea mărcilor din seria RADLER este un act îndreptat în particular și împotriva intereselor sale, nu numai împotriva intereselor tuturor altor jucători de pe piața berii, în general.

Prin referință, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, nu a recunoscut acțiunea reclamantului și a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată.

În referința prezentată instanței a invocate, referitor la procedura de depunere și examinare a cererii de înregistrare a mărcii verbale RADLER nr. depozit ***** din 18.03.2014 că, aceasta a fost depusă spre înregistrare de către ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA, pentru produsele și serviciile din clasele: 32 - bere; ape minerale și gaze și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor; 35 - publicitate; gestiunea afacerilor comerciale; administrare comercială; lucrări de birou; organizarea expozițiilor în scopuri comerciale; organizarea și desfășurarea prezentărilor comerciale; vânzări angro și cu amănuntul; comercializarea berii; operații de export-import; servicii de comercializare pentru terți prestate de magazine specializate, supermarketuri, hipermarketuri, conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor (în continuare - CIPS).

Menționează că, în urma verificării condițiilor de depunere a cererii în conformitate cu art.37, alin (6) lit. a) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor cererea de înregistrare a mărcii a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială (BOPI) nr.5/2014.

Invocă, că în urma examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii, la data de 12 noiembrie 2014 a fost emis Avizul provizoriu de respingere a înregistrării

mărcii, conform căruia s-a constatat că desemnarea RADLER nu poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru produsele și serviciile din clasele 33, 35, deoarece este constituită exclusiv dintr-un cuvânt RADLER (băutură slab alcoolică (1,8%), un cocktail de bere și limonadă, în raport de 50/50 sau 60/40) lipsit de caracter distinctiv, care poate servi în comerț pentru a indica specia unor produse și servicii solicitate (art.7, alin.(1), lit b)-c) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor) și totodată ar putea induce în eroare consumatorul în privința celorlalte produse și servicii (art.7, alin. (1), lit. g) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor).

Comunică, că la data de 24 februarie 2015 a fost emisă Decizia de respingere a cererii de înregistrare a mărcii fiind menținute motivele de respingere din avizul provizoriu de respingere.

Relatează că, nefiind de acord cu decizia respectivă, la data de 27 aprilie 2015 solicitantul ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA a depus contestație împotriva Deciziei Direcției mărci și design industrial din 24 februarie 2015 privind respingerea totală a cererii de înregistrare a mărcii RADLER nr. depozit ***** din 18 martie 2014, iar la data de 19 decembrie 2017, Comisia a constatat că, atât în avizul provizoriu de respingere a cererii, cât și în decizia contestată, examinarea s-a expus pe marginea înregistrării cererii solicitate în privința produselor din clasa 33 și serviciilor din clasa 35 cererea, însă, fiind depusă spre înregistrare pentru produsele din clasa 32 și serviciile din clasa 35.

Enunță că, la data de 22 februarie 2018 a fost emisă rectificarea din oficiu a erorii, în temeiul pct.210 din Regulamentul privind procedura de depunere, examinare și înregistrare a mărcilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.488 din 2009.08.13.

Susține că, examinând contestația respectivă, la data de 18 aprilie 2018 Comisia de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis hotărârea privind: acceptarea revendicărilor contestatarului; abrogarea Deciziei Departamentului Mărci, Modele și Desene Industrial din 24 februarie 2015 și acceptarea înregistrării mărcii solicitate pentru totalitatea produselor și serviciilor revendicate în cerere din clasele 32, 35; transmiterea dosarului în Direcția mărci și design industrial pentru continuarea procedurilor.

Specifică că, la data de 14 august 2018 a fost eliberat certificatul de înregistrare a mărcii nr.*****.

Consideră hotărârea Comisiei de Contestații din 18 aprilie 2018 privind cererea de înregistrare a mărcii RADLER nr. depozit ***** din 18 martie 2014 drept legală și întemeiată

Afirmă că, Comisia de Contestații a constatat că semnul RADLER solicitat conform cererii de înregistrare a mărcii nr. depozit ***** poate fi acceptat spre înregistrare pentru produsele și serviciile revendicate din clasele 32, 35 conform CIPS, subliniind că desemnarea solicitată reprezintă un semn verbal, constituit din elementul „RADLER”, or, într-adevăr nu există nici un cuvânt în limba română de acest gen sau similar acestuia, acesta fiind de origine străină, care în traducere din limba germană ar însemna „ciclist, cicliști” (<https://translate.google.com/?hl=ro#de/ro/radler>). Conform sursei Wikipedia, în afara semnificației menționate mai sus, această denumire reprezintă și „bere amestecată” [https://de.wikipedia.org/wiki/radler\(Begriffskl%C3%A4rung\)](https://de.wikipedia.org/wiki/radler(Begriffskl%C3%A4rung)) .

Totodată, indică, că conform aceleiași surse, s-a constatat că acest cuvânt este cunoscut și în calitate de nume de familie (<https://en.wikipedia.org/wiki/RADLER> (sumame)), în acest mod, dat fiind faptului că, noțiunea „RADLER” are mai multe semnificații, Comisia a considerat că nu se poate afirma cu certitudine că semnul solicitat este descriptiv în raport cu unele produse revendicate, adică reprezintă un semn exclusiv ce poate servi în comerț pentru a desemna specia unor produse solicitate, conform cerințelor prevăzute în art., alin. (1), lit c) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor. Respectiv, nu se poate afirma că semnul este lipsit de caracter distinctiv în raport cu produsele,

Menționează că, Comisia a reținut argumentele contestatarului ce țin de percepția acestui semn sub aspect vizual și semantic din partea consumatorului în momentul procurării produselor (produse de consum curent), de aceea, într-adevăr, posibilitatea asocierii semnului RADLER doar cu semnificația reținută de examinare este redusă, deși, este cunoscută originea acestui cuvânt străin (povestea berii RADLER - berea cicliștilor <https://www.freerider.ro/mag/articole/povestea-berii-radler-bereaciclistilor-91698.html>).

Invocă, că Comisia a constatat că, conform rezultatelor căutării în motorul de căutare Google nu s-a depistat că acest semn se utilizează în circuitul comercial din Republica Moldova de careva producători ca un semn ce desemnează categoria unor băuturi. Mai mult ca atât, Comisia a reținut materialele prezentate de contestatar, care confirmă că organismele de certificare competente nu au emis certificate de conformitate pentru produsele „RADLER” provenite din străinătate, până la data de depozit a cererii examinate (18.03.2014), dimpotrivă contestatarul a demonstrat faptul utilizării acestui semn, începând din iunie 2014, iar prezența pe piață a produselor marcate cu semnul RADLER asigură capacitatea de a lega aceste produse de solicitantul acestei mărci.

Mai comunică, că ținând cont de utilizarea intensivă a acestui semn pe parcursul mai multor ani, atât pentru băuturi non-alcoolice, cât și slab alcoolice, Comisia a constatat că, de fapt, consumatorul mediu autohton asociază acest semn cu compania contestatară - ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA, care este solicitantul semnului examinat.

Susține că, Comisia a reținut rezultatele sondajului, efectuat conform cerințelor stabilite, potrivit căruia 80% din respondenți afirmă că produsele marcate cu semnul RADLER își au originea în Republica Moldova și că RADLER este o marcă de produs care aparține companiei ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA. De asemenea, aproximativ 70% dintre respondenți cunosc marca RADLER din anul 2014, în raport cu o băutură, iar sub 90% - că aceasta este o marcă de băutură alcoolică slabă și peste 80% cunosc că în componența acesteia intră bere și suc de fructe.

Afirmă că, Comisia a stabilit că semnul revendicat în calitate de marcă deține caracter distinctiv în raport cu produsele, serviciile solicitate, de aceea Comisia a admis argumentele contestatarului în privința faptului că, într-adevăr, semnul solicitat nu poate fi recunoscut ca un semn lipsit de caracter distinctiv și nu cade sub incidența prevederilor art.7, alin. (1), lit. b) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, fiind capabil să deosebească aceleași produse, servicii sau produse, servicii similare de altele care aparțin diferitor producători de produse/prestatori de servicii.

Relatează că, Comisia a considerat că semnul revendicat RADLER este capabil să deosebească produsele unei persoane fizice sau juridice de cele ale altei persoane fizice sau juridice, nu desemnează specia unor produse și nu poate induce în eroare consumatorul în privința celorlalte produse, respectiv, poate fi acceptat spre înregistrare în calitate de marcă pentru produsele și serviciile revendicate în cerere din clasele 32, 35 conform CIPS.

Comunică, că Comisia a luat în considerație și faptul că în alte state același semn verbal a fost înregistrat în calitate de marcă pentru produse din clasa 32, de exemplu: Georgia, Spania, Mongolia, etc..

Invocă, că în privința argumentelor contestatarului privind înregistrarea mărcii solicitate în Georgia și solicitarea de a aplica art.6^{quinquies} p.A (1) al Convenției de la Paris, Comisia a constatat că, în primul rând, ținând cont de cerințele prevăzute în articolul citat, materialele anexate la dosar nu sunt suficiente pentru aplicarea prevederilor articolului dat. În al doilea rând, Comisia a atras atenția că în același articol se prevăd situațiile când mărcile nu se pot înregistra în temeiul acestui articol, și anume, conform art.6^{quinquies} p.B(2): „Mărcile de fabrică

sau de comerț la care se referă prezentul articol nu vor putea fi refuzate de la înregistrare sau invalidate decât în următoarele cazuri: 2. când ele sânt lipsite de orice caracter distinctiv sau când sânt compuse exclusiv din semne sau indicații putând să servească, în comerț, pentru a indica felul, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, locul de origine a produselor sau data producției, sau când ele au devenit uzuale în vorbirea curentă sau în practica comercială, cinstită și constantă, din țara în care se cere protecția;”.

Relevă că, referitor la procedura de depunere și examinare a cererii de înregistrare a mărcii verbale RADLER GRAPEFRUIT nr. depozit ***** din 06.04.2015 că, aceasta a fost depusă spre înregistrare de către ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA pentru produsele din clasa 32 - bere; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor, conform CIPS, iar în urma verificării condițiilor de depunere a cererii în conformitate cu art.37, alin. (6), lit. a) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, cererea de înregistrare a mărcii a fost publicată în BOPI nr.5/2015.

Susține că, după publicarea cererii în BOPI, la data de 24 august 2015 de către SC ”Heineken România” SA, a fost depusă observație prin care se solicita respingerea cererii de înregistrare a mărcii RADLER GRAPEFRUIT nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015, pentru toate produsele solicitate.

Enunță că, în urma examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii, la data de 11 februarie 2016 a fost emis Avizul provizoriu de respingere a înregistrării mărcii, conform căruia s-a constatat că desemnarea RADLER GRAPEFRUIT nu poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru produsele din clasa 32, deoarece este constituită exclusiv dintr-o îmbinare de cuvinte RADLER (băutură slab alcoolică (1,8%), un cocktail de bere și limonadă, în raport de 50/50 sau 60/40) și GRAPEFRUIT (grepfrut) lipsită de caracter distinctiv, care poate servi în comerț pentru a indica specia unor produse solicitate și totodată ar putea induce în eroare consumatorul în privința celorlalte produse, iar la data de 05 iunie 2017 a fost emisă Decizia de respingere a cererii de înregistrare a mărcii fiind menținute motivele de respingere din avizul provizoriu de respingere.

Comunică, că nefiind de acord cu decizia respectivă, la data de 03 august 2017 solicitantul ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA a depus contestație împotriva Deciziei Direcției mărci și design industrial din 05 iunie 2017 privind respingerea totală a cererii de înregistrare a mărcii RADLER GRAPEFRUIT nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015, iar la data de 17 iulie 2018 Comisia de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis hotărârea

privind: acceptarea parțială a revendicărilor contestatarului; abrogarea Deciziei Direcției mărci și design industrial din 05 iunie 2017 și se acceptă înregistrarea mărcii solicitate pentru produsele din clasa 32 „ bere; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor; toate produsele pe bază sau cu conținut de grapefruit”.

Indică, că la data de 12 februarie 2019 a fost eliberat certificatul de înregistrare a mărcii nr.*****.

Consideră hotărârea Comisiei de Contestații din 17 iulie 2018 privind cererea de înregistrare a mărcii RADLER GRAPEFRUIT nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015 drept legală și întemeiată, deoarece Comisia de Contestații a constatat că semnul solicitat conform cererii de înregistrare a mărcii RADLER GRAPEFRUIT nr. depozit ***** poate fi acceptat spre înregistrare pentru produsele revendicate din clasa 32, toate produsele pe bază sau cu conținut de grapefruit, din următoarele considerente.

Menționează că, Comisia a constatat că desemnarea solicitată reprezintă un semn verbal, constituit din îmbinarea de cuvinte RADLER GRAPEFRUIT, iar referitor la elementul „RADLER” din componența mărcii, prin Hotărârea din 18 aprilie 2018, Comisia a constatat că acesta este pasibil de protecție juridică în calitate de marcă și reiterează următoarele.

Invocă, că nu se poate afirma că semnul RADLER GRAPEFRUIT este lipsit de caracter distinctiv în raport cu produsele revendicate, Comisia reținând și argumentele contestatarului ce țin de percepția semnului „RADLER” sub aspect vizual și semantic din partea consumatorului în momentul procurării produselor (produse de consum curent), deaceia, într-adevăr, posibilitatea asocierii semnului solicitat RADLER GRAPEFRUIT doar cu semnificația reținută de examinare este redusă, deși, este cunoscută originea acestui cuvânt străin

Relevă că, Comisia a constatat că conform rezultatelor căutării în motorul de căutare Google nu s-a depistat că acest semn se utilizează în circuitul comercial din Republica Moldova de careva producători ca un semn ce desemnează categoria unor băuturi. Mai mult ca atât, Comisia a reținut materialele prezentate de contestatar, care confirmă faptul utilizării acestui semn, începând din iunie 2014, iar prezența pe piață a produselor marcatei cu semnul „RADLER” asigură capacitatea de a lega aceste produse de solicitantul acestei mărci.

Relatează că, ținând cont de utilizarea intensivă a seriei „RADLER” pe parcursul mai multor ani, atât pentru băuturi non-alcoolice, cât și slab alcoolice, Comisia a constatat că, de fapt, consumatorul mediu autohton asociază acest semn

cu compania contestatară - ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA care este solicitantul semnului examinat.

În acest context, susține că, Comisia a stabilit că semnul RADLER GRAPEFRUIT deține caracter distinctiv în raport cu produsele solicitate, de aceea a admis argumentele contestatarului în privința faptului că, într-adevăr, semnul solicitat nu poate fi recunoscut ca un semn lipsit de caracter distinctiv și nu cade sub incidența prevederilor art.7, alin. (1), lit. b) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, fiind capabil să deosebească aceleași produse de altele, sau produse similare, care aparțin diferitor producători.

Afirmă că, Comisia a considerat că desemnarea RADLER GRAPEFRUIT este foarte cunoscută consumatorului mediu, fiind percepută în asociere cu compania ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA. Însă, dat fiind prezența elementului „GRAPEFRUIT” în componența mărcii (grape-fruit, grepfrut - fruct citric mai mare decât portocala, galben sau roșiatic, cu gust acrișor-amărui, produs de un arbore subtropical (<https://dexonline.ro/definitie/grepfrut>), consumatorul poate fi indus în eroare în privința naturii produselor revendicate, iar conform art.7, alin. (1)lit.g) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor: „Se refuză înregistrarea mărcilor care pot induce în eroare consumatorul în ceea ce privește originea geografică, calitatea ori natura produsului și/sau a serviciului”.

Susține că, semnul revendicat RADLER GRAPEFRUIT este capabil să deosebească produsele unei persoane fizice sau juridice de cele ale altei persoane fizice sau juridice, nu desemnează specia unor produse, dar poate induce în eroare consumatorul în privința naturii produselor solicitate, cu excepția că acestea sunt pe bază sau cu conținut de grapefruit, respectiv, poate fi acceptat spre înregistrare în calitate de marcă pentru produsele revendicate în cerere din clasa 32 conform CIPS, cu condiția că toate produsele sunt pe bază sau cu conținut de grapefruit.

Suplimentar, menționează că, Comisia a explicat faptul că elementul „GRAPEFRUIT” din marca solicitată nu poate fi protejat independent cu drept exclusiv în calitate de marcă pe numele unei singure persoane, în temeiul art.10, alin. (1) al Legii nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, conform căruia: „Dreptul exclusiv nu se extinde asupra elementelor mărcii care, în conformitate cu prezenta lege, nu pot fi înregistrate independent în calitate de mărci, cum ar fi termenii descriptivi, inclusiv cei cu caracter elogios, precum și asupra elementelor grafice, prezentate prin linii întrerupte sau punctate, cu ajutorul cărora solicitantul indică părțile produsului sau ambalajului care nu sunt revendicate ca părți ale mărcii, cu condiția folosirii loiale a elementelor menționate și a respectării intereselor legitime ale titularului mărcii și ale terților”, adică acest element poate

fi prezent în mărcile diferitor producători și niciunul din titularii acestora nu-și poate invoca careva drepturi exclusive, or drepturile exclusive sunt axate pe combinația acestor cuvinte cu alte părți verbale sau figurative contestatarului,

Susține că, prin urmare, Comisia a considerat contestația parțial întemeiată, a abrogat Decizia Direcției mărci și design industrial din 05 iunie 2017 și a acceptat înregistrarea mărcii solicitate conform cererii nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015.

Indică, referitor la procedura de depunere și examinare a cereri de înregistrare a mărcii verbale RADLER ZERO nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015 că, aceasta a fost depusă spre înregistrare de către ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA, pentru produsele din clasa 32 - bere; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor conform CIPS, iar în verificării condițiilor de depunere a cererii în conformitate cu art.37, alin. (6), lit. a) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, cererea de înregistrare a mărcii a fost publicată în BOPI nr.5/2015.

Comunică, că după publicarea cererii în BOPI, la data de 24 august 2015 de către SC "Heineken România" SA a fost depusă observație prin care se solicita respingerea cererii de înregistrare a mărcii RADLER ZERO nr.depozit ***** din 06 aprilie 2015, pentru toate produsele solicitate, iar la data de 11 februarie 2016 a fost emis Avizul provizoriu de respingere a înregistrării mărcii, conform căruia s-a constatat că desemnarea RADLER ZERO nu poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru produsele din clasa 32, deoarece este constituită exclusiv dintr-o îmbinare de cuvinte RADLER (băutură slab alcoolică (1,8%), un cocktail de bere și limonadă, în raport de 50/50 sau 60/40) și ZERO, lipsită de caracter distinctiv, care poate servi în comerț pentru a indica specia unor produse solicitate (art.7, alin. (1), lit b), c) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor) și totodată ar putea induce în eroare consumatorul în privința celorlalte produse (art.7, alin. (1), lit. g) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor).

Invocă, că la data de 05 iunie 2017 a fost emisă Decizia de respingere a cererii de înregistrare a mărcii fiind menținute motivele de respingere din în avizul provizoriu de respingere.

Relatează că, nefiind de acord cu decizia respectivă, la data de 03 august 2017 solicitantul ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA a depus contestație împotriva Deciziei Direcției mărci și design industrial din 05 iunie 2017 privind respingerea totală a cererii de înregistrare a mărcii RADLER ZERO nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015, iar la data de 17 iulie 2018 Comisia de Contestații a Agenției de Stat

pentru Proprietatea Intelectuală a emis hotărârea privind: acceptarea parțială a revendicărilor contestatarului, abrogarea Deciziei Direcției mărci și design industrial din 05 iunie 2017 și se acceptă înregistrarea mărcii solicitate pentru totalitatea produselor revendicate în cerere din clasa 32, menționând că, exclusiv nu se va extinde asupra elementului verbal „ZERO”; transmiterea dosarului în Direcția mărci și design industrial pentru continuarea procedurilor.

Menționează că, la data de 12 februarie 2019 a fost eliberat certificatul de înregistrare a mărcii nr. *****.

Consideră hotărârea Comisiei de Contestații din 17 iulie 2018 privind cererea de înregistrare a mărcii RADLER ZERO nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015 drept legală și întemeiată

Indică că, în hotărârea emisă, Comisia de Contestații a constatat că semnul solicitat conform cererii de înregistrare a mărcii nr. depozit ***** poate fi acceptat spre înregistrare pentru produsele revendicate din clasa 32 conform CIPS,

Relevă că, Comisia a constatat că desemnarea solicitată reprezintă un semn verbal, constituit din îmbinarea de cuvinte RADLER ZERO. Referitor la elementul „RADLER” din componența mărcii, astfel încât, acesta este pasibil de protecție juridică în calitate de marcă și a reiterat următoarele.

Opinează că, nu există nici un cuvânt în limba română de acest gen sau similar acestuia, acesta fiind de origine străină, care în traducere din limba germană ar însemna „ciclist, cicliști” (<https://translate.google.com/?hl=ro#de/ro/radler>), iar conform sursei Wikipedia, în afara semnificației menționate mai sus, această denumire reprezintă și „bere amestecată” ([https://de.wikipedia.org/wiki/radler\(Begriffskl%C3%A4rung\)](https://de.wikipedia.org/wiki/radler(Begriffskl%C3%A4rung))), menționându-se că acest cuvânt este cunoscut și în calitate de nume de familie ([https://en.wikipedia.org/wiki/radler\(surname\)](https://en.wikipedia.org/wiki/radler(surname))).

Invocă, că dat fiind faptul că, noțiunea „RADLER” are mai multe semnificații, Comisia a constatat că nu se poate afirma cu certitudine că elementul „RADLER”, și, respectiv, semnul solicitat este descriptiv în raport cu unele produse revendicate, adică reprezintă un semn exclusiv ce poate servi în comerț pentru a desemna specia unor produse solicitate, conform cerințelor prevăzute în art.7, alin. (1), lit. c) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, respectiv nu se poate afirma că semnul RADLER ZERO este lipsit de caracter distinctiv în raport cu produsele revendicate

Susține că, Comisia a reținut și argumentele contestatarului ce țin de percepția semnului „RADLER” sub aspect vizual și semantic din partea consumatorului în momentul procurării produselor (produse de consum curent), de aceea, într-adevăr,

posibilitatea asocierii semnului solicitat RADLER ZERO doar cu semnificația reținută de examinare este redusă, deși, este cunoscută originea acestui cuvânt străin (povestea berii RADLER - berea cicliștilor (<https://www.freerider.ro/mag/articole/povestea-berii-RADLER-berea-ciclistilor-91698.html>)).

Totodată, enunță că, Comisia a constatat și faptul că, conform rezultatelor căutării în motorul de căutare Google nu s-a depistat că acest semn se utilizează în circuitul comercial din Republica Moldova de careva producători ca un semn ce desemnează categoria unor băuturi. Mai mult ca atât, Comisia a reținut materialele prezentate de contestatar, care confirmă faptul utilizării acestui semn, începând din iunie 2014, iar prezența pe piață a produselor marcate cu semnul „RADLER” asigură capacitatea de a lega aceste produse de solicitantul acestei mărci.

Comunică, că ținând cont de utilizarea intensivă a seriei „RADLER” pe parcursul mai multor ani, atât pentru băuturi non-alcoolice, cât și slab alcoolice, Comisia a constatat că, de fapt, consumatorul mediu autohton asociază acest semn cu compania contestatară - ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA care este solicitantul semnului examinat.

Indică, că, în acest context, Comisia a reținut rezultatele sondajului, efectuat conform cerințelor stabilite, potrivit căruia 80% din respondenți afirmă că produsele marcate cu semnul „RADLER” își au originea în Republica Moldova și că „RADLER” este o marcă de produs care aparține companiei EFES. De asemenea, aproximativ 70% dintre respondenți cunosc marca „RADLER” din anul 2014, în raport cu o băutură, iar sub 90% - că aceasta este o marcă de băutură alcoolică slabă și peste 80% cunosc că în componența acesteia intră bere și suc de fructe.

Invocă, că Comisia a stabilit că semnul RADLER ZERO deține caracter distinctiv în raport cu produsele solicitate, deaceea admite argumentele contestatarului în privința faptului că, într-adevăr, semnul solicitat nu poate fi recunoscut ca un semn lipsit de caracter distinctiv și nu cade sub incidența prevederilor art.7, alin. (1), lit. b) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, fiind capabil să deosebească aceleași produse de altele, sau produse similare, care aparțin diferitor producători.

Afirmă că, Comisia a considerat că desemnarea RADLER ZERO este foarte cunoscută consumatorului mediu, fiind percepută în asociere cu compania ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, de aceea nu este în măsură de a influența consumatorul, de a-l induce în eroare în privința naturii celorlalte produse revendicate, conform cerințelor art.7(1)g) din Legea nr.38/2008.

Precizează că, ținând cont de cele expuse, precum și de argumentele prezentate, Comisia a considerat că semnul revendicat RADLER ZERO este capabil să deosebească produsele unei persoane fizice sau juridice de cele ale altei persoane fizice sau juridice, nu desemnează specia unor produse și nu poate induce în eroare consumatorul în privința celorlalte produse, respectiv, poate fi acceptat spre înregistrare în calitate de marcă pentru produsele revendicate în cerere din clasa 32 conform CIPS.

Suplimentar, explică că, elementul „ZERO” din marca solicitată nu poate fi protejat independent cu drept exclusiv în calitate de marcă pe numele unei singure persoane, în temeiul art.10, alin. (1) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, conform căruia: „Dreptul exclusiv nu se extinde asupra elementelor mărcii care, în conformitate cu prezenta lege, nu pot fi înregistrate independent în calitate de mărci, cum ar fi termenii descriptivi, inclusiv cei cu caracter elogios, precum și asupra elementelor grafice, prezentate prin linii întrerupte sau punctate, cu ajutorul cărora solicitantul indică părțile produsului sau ambalajului care nu sunt revendicate ca părți ale mărcii, cu condiția folosirii loiale a elementelor menționate și a respectării intereselor legitime ale titularului mărcii și ale terților”, adică acest element poate fi prezent în mărcile diferitor producători și niciunul din titularii acestora nu-și poate invoca careva drepturi exclusive, or drepturile exclusive sunt axate pe combinația acestor cuvinte cu alte părți verbale sau figurative.

Indică, referitor la procedura de depunere și examinare a cererii de înregistrare a mărcii verbale RADLER NATURAL nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015 că aceasta a fost depusă spre înregistrare de către ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA pentru produsele din clasa 32 - bere; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor” conform CIPS.

Menționează că, în verificării condițiilor de depunere a cererii în conformitate cu art.37, alin. (6), lit. a) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, cererea de înregistrare a mărcii a fost publicată în BOPI nr.5/2015, iar după publicarea cererii în BOPI, la data de 24 aprilie 2015 de către SC ”Heineken România” SA, a fost depusă observație prin care se solicita respingerea cererii de înregistrare a mărcii RADLER NATURAL nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015, pentru toate produsele solicitate.

Invocă, că în urma examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii, la data de 11 februarie 2016 a fost emis Avizul provizoriu de respingere a înregistrării mărcii, conform căruia s-a constatat că desemnarea RADLER NATURAL nu poate

fi înregistrată în calitate de marcă pentru produsele din clasa 32, deoarece este constituită exclusiv dintr-o îmbinare de cuvinte RADLER (băutură slab alcoolică (1,8%), un cocktail de bere și limonadă, în raport de 50/50 sau 60/40) și NATURAL, lipsită de caracter distinctiv, care poate servi în comerț pentru a indica specia unor produse solicitate (art.7, alin. (1), lit. b)-c) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor) și totodată ar putea induce în eroare consumatorul în privința celorlalte produse (art.7, alin.(1), lit. g) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor).

Relatează că, la data de 05 iunie 2017 a fost emisă Decizia de respingere a cererii de înregistrare a mărcii fiind menținute motivele de respingere din avizul provizoriu de respingere.

Comunică, că nefiind de acord cu decizia respectivă, la data de 03 august 2017 solicitantul ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA a depus contestației împotriva Deciziei Direcției mărci și design industrial din 05 iunie 2017 privind respingerea totală a cererii de înregistrare a mărcii RADLER NATURAL nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015, iar la data de 17 iulie 2018 Comisia de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis hotărârea privind: acceptarea parțială a revendicărilor contestatarului; abrogarea Deciziei Direcției mărci și design industrial din 05 iunie 2017 și se acceptă înregistrarea mărcii solicitate pentru totalitatea produselor revendicate în cerere din clasa 32, iar dreptul exclusiv nu se va extinde asupra elementului verbal „NATURAL”; transmiterea dosarului în Direcția mărci și design industrial pentru continuarea procedurilor.

Susține că, la data de 12 februarie 2019 a fost eliberat certificatul de înregistrare a mărcii nr. *****.

Consideră hotărârea Comisiei de Contestații din 17 iulie 2018 privind cererea de înregistrare a mărcii RADLER NATURAL nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015 drept legală și întemeiată

Face referire la concluziile Comisiei de Contestații, care a menționat semnul solicitat RADLER NATURAL conform cererii de înregistrare a mărcii nr. depozit ***** poate fi acceptat spre înregistrare pentru produsele revendicate din clasa 32 conform CIPS, deoarece desemnarea solicitată reprezintă un semn verbal, constituit din îmbinarea de cuvinte RADLER NATURAL, iar prin Hotărârea din 18 aprilie 2018, Comisia a constatat că acesta este pasibil de protecție juridică în calitate de marcă

Invocă, că într-adevăr, nu există nici un cuvânt în limba română de acest gen sau similar acestuia, acesta fiind de origine străină, care în traducere din limba

germană ar însemna „ciclist, cicliști” (<https://translate.google.com/71iNro#de/ro/radler>), iar conform sursei Wikipedia, în afara semnificației menționate mai sus, această denumire reprezintă și „bere amestecată” <https://de.wikipedia.org/wiki/radler> (Begriffskl%C3%A4rung), constatându-se că acest cuvânt este cunoscut și în calitate de nume de familie ([https://en.wikipedia.org/wiki/radler\(sumame\)](https://en.wikipedia.org/wiki/radler(sumame))).

Specifică, că dat fiind faptul că, noțiunea „RADLER” are mai multe semnificații, Comisia a constatat că nu se poate afirma cu certitudine că elementul „RADLER”, și, respectiv, semnul solicitat este descriptiv în raport cu unele produse revendicate, adică reprezintă un semn exclusiv ce poate servi în comerț pentru a desemna specia unor produse solicitate, conform cerințelor prevăzute în art.7, alin. (1), lit. c) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, respective nu se poate afirma că semnul RADLER NATURAL este lipsit de caracter distinctiv în raport cu produsele revendicate (art.7, alin. (1), lit. b) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor).

Relevă că, argumentele contestatarului ce țin de percepția semnului „RADLER” sub aspect vizual și semantic din partea consumatorului în momentul procurării produselor (produse de consum curent), de aceea, într-adevăr, posibilitatea asocierii semnului solicitat „RADLER NATURAL” doar cu semnificația reținută de examinare este redusă, deși, este cunoscută originea acestui cuvânt străin (povestea berii RADLER - berea cicliștilor <https://www.freerider.ro/mag/articole/povestea-berii-RADLER-berea-ciclistilor-91698.html>), iar Comisia a constatat că conform rezultatelor căutării în motorul de căutare Google nu s-a depistat că acest semn se utilizează în circuitul comercial din Republica Moldova de careva producători ca un semn ce desemnează categoria unor băuturi.

Relatează că, și în această situație, Comisia a constatat că, de fapt, consumatorul mediu autohton asociază acest semn cu compania contestată - ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA , care este solicitantul semnului examinat, invocând rezultatele sondajului, efectuat conform cerințelor stabilite, potrivit căruia 80% din respondenți afirmă că produsele marcate cu semnul „RADLER” își au originea în Republica Moldova și că „RADLER” este o marcă de produs care aparține companiei ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA.

De asemenea, comunică, că aproximativ 70% dintre respondenți cunosc marca „RADLER” din anul 2014, în raport cu o băutură, iar sub 90% - că aceasta este o marcă de băutură alcoolică slabă și peste 80% cunosc că în componența acesteia intră bere și suc de fructe.

În acest context, indică, că Comisia a stabilit că semnul RADLER NATURAL deține caracter distinctiv în raport cu produsele solicitate, de aceea admite argumentele contestatarului în privința faptului că, într-adevăr, semnul solicitat nu poate fi recunoscut ca un semn lipsit de caracter distinctiv și nu cade sub incidența prevederilor art.7, alin. (1), lit. b) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, fiind capabil să deosebească aceleași produse de altele, sau produse similare, care aparțin diferitor producători.

De asemenea, Comisia a considerat că desemnarea RADLER NATURAL este foarte cunoscută consumatorului mediu, fiind percepută în asociere cu compania ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA, deaceea nu este în măsură de a influența consumatorul, de a-l induce în eroare în privința naturii celorlalte produse revendicate,

Afirmă că, prin urmare, ținând cont de cele expuse, precum și de argumentele prezentate, Comisia a considerat că semnul revendicat RADLER NATURAL este capabil să deosebească produsele unei persoane fizice sau juridice de cele ale altei persoane fizice sau juridice, nu desemnează specia unor produse și nu poate induce în eroare consumatorul în privința celorlalte produse, respectiv, poate fi acceptat spre înregistrare în calitate de marcă pentru produsele revendicate în cerere din clasa 32 conform CIPS.

Indică suplimentar, că Comisia a explicat faptul că elementul „NATURAL” din marca solicitată nu poate fi protejat independent cu drept exclusiv în calitate de marcă pe numele unei singure persoane, în temeiul art.10, alin. (1) al Legii nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, conform căruia: „Dreptul exclusiv nu se extinde asupra elementelor mărcii care, în conformitate cu prezenta lege, nu pot fi înregistrate independent în calitate de mărci, cum ar fi termenii descriptivi, inclusiv cei cu caracter elogios, precum și asupra elementelor grafice, prezentate prin linii întrerupte sau punctate, cu ajutorul cărora solicitantul indică părțile produsului sau ambalajului care nu sunt revendicate ca părți ale mărcii, cu condiția folosirii loiale a elementelor menționate și a respectării intereselor legitime ale titularului mărcii și ale terților”, adică acest element poate fi prezent în mărcile diferitor producători și niciunul din titularii acestora nu-și poate invoca careva drepturi exclusive, or drepturile exclusive sunt axate pe combinația acestor cuvinte cu alte părți verbale sau figurative.

Susține că, în temeiul materialelor anexate la dosarul cauzei și audierii reprezentantului contestatarului, Comisia a admis revendicarea contestatarului de a înregistra marca, a abrogat Decizia Direcției mărci și design industrial din 05 iunie

2016 și a acceptat înregistrarea mărcii solicitate conform cererii nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015.

Afirmă că, reieșind din cele expuse, se atestă că Hotărârile Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 18 aprilie 2018 privind marca RADLER și din 17 iulie 2018 privind mărcile RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL, au fost emise reieșind din competența Comisiei, conform prevederilor legii și procedurii stabilite, iar Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală în calitatea sa de oficiu național în domeniul proprietății intelectuale a acționat cu bună credință în cadrul aplicării actelor normative respective.

Relatează, cu privire la constatarea faptului că reclamantul a acționat cu rea-credință în momentul depunerii cererilor de înregistrare a mărcilor RADLER nr. depozit ***** din 18.03.2014 (devenită marca nr. *****), RADLER GRAPEFRUIT nr. depozit ***** din 06.04.2015 (devenită marca nr. *****), RADLER ZERO nr. depozit ***** din 06.04.2015 (devenită marca nr. *****), RADLER NATURAL nr. depozit ***** din 06.04.2015 (devenită marca nr. *****) că, obligația de a acționa cu bună-credință reiese din prevederile art.9 Codul Civil

Menționează că, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nu este în drept să ceară solicitantului prezentarea informației referitor la activitatea acestuia, la scopul înregistrării, toate acțiunile solicitantului fiind admise reieșind din principiile buneii credințe, făcând referire la Tratatul privind dreptul mărcilor (adoptat la Geneva la 27 octombrie 1994), la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr.614- XIII din 27 octombrie 1995 și Tratatul de la Singapore privind dreptul mărcilor (adoptat la Singapore în martie 2006), la care Republica Moldova a aderat prin Legea Republicii Moldova nr.214-XVI din 23 octombrie 2008, care prevăd în art.3 alin. (7) și corespunzător în art.3, alin. (4) că: „nici o parte contractantă nu poate cere ca alte condiții decât cele care sunt enunțate la alin. (1)-(4) și (6) să fie îndeplinite în ceea ce privește cererea. În mod special, condițiile următoare nu pot fi pretinse atâta timp cât cererea este în curs de soluționare: ... - indicația conform căreia solicitantul exercită o activitate industrială sau comercială, cât și prezentarea dovezii corespunzătoare”. Respectiv, înregistrarea mărcii se efectuează reieșind din buna-credință a solicitantului. Însă, orice persoană interesele căreia îi sunt afectate de înregistrare este în drept de a solicita în instanța de judecată anularea înregistrării mărcii, inclusiv din motivul înregistrării acesteia cu rea-credință.

Relatează și prevederile art.21, alin. (1), lit. b) al Legii nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, potrivit căreia “Marca se consideră ca fiind înregistrată cu rea-credință în cazul în care, la momentul depunerii cererii de înregistrare a ei, solicitantul știa sau putea ști că pe piața Republicii Moldova se utilizează o asemenea marcă, cu bună-credință, de către altă persoană, pentru produse și/sau servicii identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare ori că sunt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor și/sau serviciilor identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare marcate cu o asemenea marcă, care este anterioară și care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin utilizarea mărcii înregistrate se creează un risc de confuzie cu marca anterioară sau fără motive justificate se profită de renumele acesteia. La anularea mărcii pe motivul înregistrării ei cu rea-credință se va ține cont în special de faptul dacă marca înregistrată este utilizată pentru produse care generează conflict cu o altă marcă sau dacă titularul mărcii înregistrate utilizează marca doar în scop de blocaj” (f.d.151-157, vol. 1).

Terțul în persoana ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, nu a recunoscut acțiunea reclamantei și a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată.

În referința prezentată instanței ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA a invocat că, întru respingerea acțiunii sunt relevante speței prevederile articolelor 7, 21 din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, astfel încât, analiza caracterului distinctiv al unei mărci (semn care se solicită a fi înregistrat în calitate de marcă) se impune a fi făcută cu luarea în considerație a unui minim de circumstanțe pertinente, care ar crea un substrat factologic necesar și suficient pentru formularea unei concluzii, iar în lipsa acestora, concluzia nu poate fi reținută ca atare și reprezintă o simplă părere declarativă.

Menționează că, asemenea circumstanțe pertinente sunt: teritoriul pentru care se solicită protecția (dreptul exclusiv), tipul mărcii, structura mărcii, produsele și serviciile pe care urmează să le identifice (clasele CIPS1), semnificațiile elementelor mărcii pe teritoriul pentru care se solicită protecția etc., toate acestea fiind necesare și pentru a răspunde la întrebarea esențială ce derivă din scopul mărcii: semnul solicitat poate permite consumatorilor de pe teritoriul pentru care se solicită protecția acestui semn să aprecieze produsele și/sau serviciile ca provenind de la un anumit producător și/sau prestator.

Invocă, că conform Ghidului de examinare a cererilor de înregistrare a mărcilor, în sensul art.7 alin.(1) lit. b) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind

protecția mărcilor, la aprecierea caracterului distinctiv al mărcii se va ține cont de următoarele aspecte: distinctivitatea trebuie să fie apreciată în raport cu produsul sau serviciul, pe care urmează să-l identifice; existența caracterului distinctiv trebuie apreciată la momentul constituirii depozitului; distinctivitatea nu trebuie confundată cu noutatea produsului sau serviciului; caracteristicile mărcii trebuie să permită consumatorilor să aprecieze produsul sau serviciul ca provenind de la un anumit producător/prestator de servicii.

Consideră că, afirmația reclamantei privind o presupusă semnificație a cuvântului RADLER este una declarativă, fără a fi susținută de o argumentare potrivită și un probatoriu concludent, pertinent, admisibil și suficiente; iar conform art.15 alin.(1) din Acordul TRIPs „[...] cuvintele, inclusiv numele de persoane, literele, cifrele, elementele figurative și combinațiile de culori, precum și orice combinație a acestor semne, vor fi susceptibile să fie înregistrate ca mărci de fabrică sau de comerț.

Relatează că, semnele urmează a fi analizate în felul în care au fost depus spre înregistrare, pornind de la data și forma în care a fost constituit depozitul, argumentele invocate și probele prezentate în cadrul procedurii administrative; precum și suplimentar cele anexate la prezenta. În conformitate cu preambulul Acordului TRIPs „Membrii [...] recunoscând că drepturile de proprietate intelectuală sunt drepturi private /.../”, iar art.46 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova consfințește garanția proprietății: „Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate”, precum și art.1 §1 al Protocolului adițional nr.1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale⁵, care prevede că: „Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional”. Proprietatea intelectuală beneficiază, fără îndoială, de protecția art.1 din Protocolul nr.1 la Convenție.

Face referire și la jurisprudența constantă a Curții Europene pentru Drepturile Omului, care a statuat că dreptul asupra unei mărci reprezintă un veritabil bun în sensul art.1 din Protocolul 1 la Convenție.

Învederează și faptul că, admiterea acțiunii în forma declarată de către reclamantă, ar reprezenta o încălcare a drepturilor sale de proprietate.

Totodată, amintește că ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA este cel mai mare producător de băuturi din Republica Moldova, parte a grupului internațional Efes, fiind al cincilea producător ca mărime de bere din Europa și al 10-lea la nivel Mondial, care deține în Republica Moldova un număr impunător de mărci, inclusiv

mărcile RADLER, RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL.

Invocă că, reclamanta a solicitat instanței anularea Hotărârii Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 18 aprilie 2018 (privind marca RADLER) și a solicitat anularea mărcii nr.***** RADLER, înregistrată la 28 iunie 2018 pentru produse și servicii din clasele 32 și 35 din CIPS, a solicitat anularea anularea Hotărârii Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 17 iulie 2018 (privind marca RADLER GRAPEFRUIT) și a solicitat anularea mărcii nr. ***** RADLER GRAPEFRUIT, înregistrată la 14 ianuarie 2019 pentru produse din clasa 32 CIPS, solicit anularea Hotărârii Comisiei de Contestații a AGEPI din 17 iulie 2018 (privind marca RADLER ZERO) și a solicitat anularea mărcii nr.***** RADLER ZERO, înregistrată la 14 ianuarie 2019 pentru produse din clasa 32 CIPS, a solicitat anularea Hotărârii Comisiei de Contestații a AGEPI din 17 iulie 2018 (privind marca RADLER NATURAL) și a solicitat anularea mărcii nr.***** RADLER NATURAL, înregistrată la 14 ianuarie 2019 pentru produse din clasa 32 CIPS.

Comunică, că circumstanțele emiterii actului administrativ contestat sunt prezentate și probate prin materialele dosarului administrativ nr.*****, nr.*****, nr. *****, nr. ***** prezentat instanței, care demonstrează cu certitudine legalitatea acestui act și netemeinicia pretențiilor, iar reclamanta nu face decât să reitereze argumentele prezentate anterior, declarând o simplă nemulțumire cu actul administrativ contestat (f.d.88- 93, vol.2),

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani din 19 octombrie 2020, acțiunea reclamantului SC”Heineken România”SA, s-a admis.

S-au anulat actele administrative individuale defavorabile - hotărârea Comisiei de Contestații a AGEPI din 18.04.2018 și hotărârea Comisiei de Contestații a AGEPI din 17.07.2018.

În temeiul prevederilor art.224 alin.(2) Codul administrativ, s-a dispus întoarcerea executării hotărârii Comisiei de Contestații a AGEPI din 18.04.2018 și hotărârii Comisiei de Contestații a AGEPI din 17.07.2018, prin anularea mărcilor nr.***** RADLER, înregistrată la 28 iunie 2018 pentru produse și servicii din clasele 32 și 35 din Clasificarea Internațională a Produselor și Serviciilor CIPS; nr.***** RADLER GRAPEFRUIT; nr.***** RADLER ZERO și nr.***** RADLER NATURAL, înregistrate la 14 ianuarie 2019 pentru produse din clasa 32 CIPS (f.d. 198-220, vol. 3).

La data de 09 noiembrie 2020, **Agencia de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, în termen legal, a declarat cerere de apel nemotivată împotriva**

hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 octombrie 2020, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată înaintată să fie respinsă integral (f.d. 221, vol. 3).

La data de 09 noiembrie 2020, **ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA, a înaintat cerere de apel nemotivată** împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 octombrie 2020, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată înaintată să fie respinsă ica neîntemeiată (f.d. 222-223, vol. 3)

Prin fișa de repartizare, la data de 07 decembrie 2020, cauza civilă a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Guzun Maria pentru examinare în ordine de apel (f.d. 2, vol. 4).

La data de 16 decembrie 2020, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, cu respectarea termenului legal, a depus la Curtea de Apel Chișinău **cerere de apel motivată** împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 octombrie 2020.

În motivarea cererii de apel, reiterează argumentele invocate în referința depusă în cadrul examinării cauzei în instanța de fond.

Suplimentar, invocă, că Comisia de contestații a constatat că conform rezultatelor căutării în motorul de căutare Google nu s-a depistat că semnul "RADLER" se utilizează în circuitul comercial din Republica Moldova de careva producători ca un semn ce desemnează categoria unor băuturi.

Menționează că, contestatarul a demonstrat faptul utilizării acestui semn, începând din iunie 2014, iar prezența pe piață a produselor marcate cu semnul "RADLER" asigură capacitatea de a lega aceste produse de solicitantul acestei mărci.

Atrage atenția asupra faptului că atât în cadrul examinării de fond, cât și în cadrul examinării contestației de către Comisia de contestații, nu au fost depistate careva drepturi protejate, care ar fi Încălcate.

Susține că, Comisia, în hotărârile emise, a stabilit că semnul revendicat de reclamant în calitate de marcă deține caracter distinctiv în raport cu produsele, serviciile solicitate, fiind capabil să deosebească aceleași produse, servicii sau produse, servicii similare de altele care aparțin diferitor producători de produse/prestatori de servicii, de asemenea a considerat că desemnarea RADLER este foarte cunoscută consumatorului mediu, fiind perceput în asociere cu compania ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA, de aceea nu este în măsură de a influența consumatorul, de a-l induce în eroare în privința naturii celorlalte

produse sau a serviciilor revendicate, conform cerințelor art.7, alin. (1), lit. g) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor.

Comunică, că ținând cont de utilizarea intensivă a acestui semn pe parcursul mai multor ani, atât pentru băuturi non-alcoolice, cât și slab alcoolice, Comisia a constatat că, de fapt, consumatorul mediu autohton asociază acest semn cu compania ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery"SA, care este solicitantul semnului examinat, or potrivit rezultatelor sondajului, efectuat conform cerințelor stabilite, potrivit căruia 80% din respondenți afirmă că produsele marcate cu semnul RADLER își au originea în Republica Moldova și că RADLER este o marcă de produs care aparține companiei ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery"SA, deasemenea aproximativ 70% dintre respondenți cunosc marca RADLER din anul 2014, în raport cu o băutură, iar sub 90% - că aceasta este o marcă de băutură alcoolică slabă și peste 80% cunosc că în componența acesteia intră bere și suc de fructe.

Indică, referitor la argumentele invocate de reclamantă privind acționarea cu rea-credință a ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery"SA în momentul depunerii cererilor de înregistrare a mărcilor RADLER nr. depozit ***** din 18.03.2014 (devenită marca nr. *****), RADLER GRAPEFRUIT nr. depozit ***** din 06.04.2015 (devenită marca nr. *****), RADLER ZERO nr. depozit ***** din 06.04.2015 (devenită marca nr. *****), RADLER NATURAL nr. depozit ***** din 06.04.2015 (devenită marca nr. *****) că obligația de a acționa cu bună-credință reiese din prevederile art. 9 Codul Civil, prevederilor legislației naționale (art. 6 din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor), precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, astfel încât, dreptul la marcă poate fi dobândit de orice persoană fizică sau juridică națională sau străină, iar legislația în domeniul mărcilor nu impune condiția desfășurării activității de producție, de comerț sau de prestare a serviciilor, la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii (f.d. 6-11, vol. 4).

La data de 30 decembrie 2020, ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery"SA **a depus cerere de apel motivată**, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii integral ca fiind neîntemeiată.

În susținerea argumentelor invocate în cererea de apel, menționează că, SC "Heineken România" SA nu face decât să reitereze argumentele prezentate anterior în cadrul procedurii administrative, declarând o simplă nemulțumire cu actul administrativ contestat.

Consideră că, exclusiv pe seama unei motivări ambigue, instanța de fond a admis acțiunea formulată de către SC "Heineken România" SA, fără însă a arăta probele pe care se întemeiază concluziile instanței privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea obiecțiilor și a probelor prezentate de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și de către ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA, legile de care s-a călăuzit instanța în acest sens - contrar art. 241, alin. (5) Codul de procedură civilă, fapt care face Hotărârea din 19 octombrie 2020 ca fiind una nemotivată și ilegală.

Indică, că instanța de fond a dispus și întoarcerea executării hotărârii Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 18 aprilie 2018, invocând drept temei art. 224, alin.(2) Codul administrativ, deși SC "Heineken România" SA nu a formulat o asemenea cerere, așa cum prevede în mod expres art. 224 alin.(2) Codul administrativ.

Menționează că, instanța de fond a neglijat în totalitate și nu s-a expus în modul convenit asupra obiecțiilor și probelor prezentate de către ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA .

Invocă, că analiza caracterului distinctiv al unei mărci (semn care se solicită a fi înregistrat în calitate de marcă) se impune a fi făcută cu luarea în considerație a unui minim de circumstanțe pertinente, care ar crea un substrat factologic necesar și suficient pentru formularea unei concluzii, iar în lipsa acestora, concluzia nu poate fi reținută ca atare și reprezintă o simplă părere declarativă. Asemenea circumstanțe pertinente sunt: teritoriul pentru care se solicită protecția (dreptul exclusiv), tipul mărcii, structura mărcii, produsele și serviciile pe care urmează să le identifice (clasele CIPS1), semnificațiile elementelor mărcii pe teritoriul pentru care se solicită protecția etc.; toate acestea fiind necesare și pentru a răspunde la întrebarea esențială ce derivă din scopul mărcii: semnul solicitat poate permite consumatorilor de pe teritoriul pentru care se solicită protecția acestui semn să aprecieze produsele și/sau serviciile ca provenind de la un anumit producător și/sau prestatori

Relatează că, potrivit Ghidului de examinare a cererilor de înregistrare a mărcilor, în sensul art.7 alin. (1) lit. b) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, la aprecierea caracterului distinctiv al mărcii se va ține cont de următoarele aspecte: distinctivitatea trebuie să fie apreciată în raport cu produsul sau serviciul, pe care urmează să-l identifice; existența caracterului distinctiv trebuie apreciată la momentul constituirii depozitului; distinctivitatea nu trebuie confundată cu noutatea produsului sau serviciului; caracteristicile mărcii trebuie să permită consumatorilor să aprecieze produsul sau serviciul ca provenind de la un

anumit producător/prestator de servicii, astfel afirmația SC "Heineken România" SA privind o presupusă semnificație a cuvântului RADLER și reținută de Instanța de fond, este una declarativă, fără a fi susținută de o argumentare potrivită și un probatoriu concludent, pertinent, admisibil și suficiente;

Susține că, Comisia de Contestații a stabilit întemeiat faptul că semnul verbal „RADLER” are caracter distinctiv, fiind susceptibil de a individualiza și deosebi produsele și serviciile unei persoane de cele ale altor persoane, precum și faptul că semnul ”RADLER” nu desemnează o categorie de produs sau un tip de produs.

Mai comunică, că pe teritoriul Republicii Moldova, în industria berii și a băuturilor nealcoolice, produsele din categoria amestec de bere, cocktail slab alcoolizat cu limonadă sau suc de fructe, sunt descrise în felul următor: ”amestec de bere blondă și limonadă cu suc de lămâie/beră blondă special pasteriorizată cu gust de fructe etc. ”, fapt probat prin etichetele acestor produse, astfel încât, în descrierea compoziției acestor produse, cum sunt și cele marcate cu semnul „RADLER”, nu este regăsit termenul „RADLER”, ci se menționează amestec din bere cu limonadă sau suc de fructe.

Enunță că, consumatorii nu identifică acest tip de produs cu semnul „RADLER”, din contra, consumatorii autohtoni tratează semnul „RADLER” ca o marcă ce identifică produsele unui producător, fapt care nu este o simplă apreciere discreționară, ci a fost constatat de Comisia de Contestații prin cumulul de probe, printre care datele Biroului Național de Statistică privind populația după naționalitățile de bază, limba maternă și limba vorbită de obicei.

Relevă că, specificul produselor din clasa 32, la momentul procurării, va implica în mod neapărat concursul profesioniștilor, care sunt bine informați, pregătiți din punct de vedere analitic și practic în ceea ce privește caracteristicile produselor respective. Astfel, consumatorii autohtoni vor aprecia semnul „RADLER”, înainte de orișice, ca un element vizual de identificare a produsului în sine și nici în caz ca o indicație a caracteristicilor acestor produse.

Invocă, că prin analiza practicii internaționale în privința înregistrării mărcii „RADLER”, a prezentat instanței Lista cu mărci verbale „RADLER ” și Lista cu mărci combinate „RADLER”, precum și extrasele din registrele internaționale și naționale, prin care se învederează câteva exemple unde semnul „RADLER” a fost înregistrat ca marcă într-un șir de state, cum ar fi:

- 1) Japonia - anexa nr. 8-9 la Referință;
- 2) Macedonia - anexa 11-12 la Referință’;
- 3) Georgia- anexa 12 la Referință;
- 4) Spania - anexa 27 la Referință;

- 5) Mongolia - anexa 26 la Referință;
- 6) Franța - anexa 17 la Referință;
- 7) Serbia, Ucraina, România - anexa 25 la Referință.

Consideră necesar de a fi reținută întinderea teritorială a protecției revendicate - Republica Moldova, astfel încât, în Republica Moldova cele mai răspândite naționalități străine sunt (8,4% - ucraineni), (5,5% - rușii), (1,9 - bulgarii), iar utilizarea limbii germane, de exemplu, este puțin practică, iar conform datelor Biroului Național de Statistică, vorbitorii de limbă germană nu constituie nici măcar 0.04% din populația țării, astfel încât, având în vedere datele statistice prezentate și multitudinea de sensuri în care este tratat acest semn chiar și pe plan european, se constată cu certitudine că populația Republicii Moldova tratează semnul verbal „RADLER” cu o semnificație fantezistă.

Relatează că, conform Listei cu mărci verbale RADLER și Listei cu mărci combinate RADLER, arată că și HEINEKEN este titular al mărcii RADLER în mai multe state ale lumii:

1) Franța - marca verbală „RADLER” nr. ***** - titular HEINEKEN ENTREPRISE

2) Thailanda - marca verbală „RADLER” nr. ***** - titular HEINEKEN ASIA PACIFIC PTE. LTD., SINGAPORE.

3) Spania - marca combinată „RADLER” nr. ***** - titular HEINEKEN ESPANA, S.A.

4) Elveția - marca combinată „RADLER” nr. ***** - titular HEINEKEN Switzerland AG

De asemenea, indică, că SC ”Heineken România” SA este titularul mărcilor înregistrate CRJC PREMIUM NATUR RADLER, CIUC NATUR RADLER fapt confirmat însăși de extrasele OSIM anexate de către acesta.

Comunică, că Comisia de Contestații și-a întemeiat soluția emisă pe acest caz, făcând trimitere la cele două confirmări scrise, emise de Serviciul Vamal și de către Centrul de Metrologie Aplicată și Certificare, prin care se stabilește că până la data constituirii depozitului refuzat, nu au existat importuri de produse marcate cu semnul verbal „RADLER” din străinătate, cuprinse în clasa CIPS 32 și că organismele de certificare din cadrul Institutului Național de Standardizare și Metrologie, cât și din cadrul Centrului de Metrologie Aplicată și Certificare, nu au emis certificate de conformitate pentru produsele „RADLER”, provenite din străinătate.

Menționează că, prin scrisoarea Serviciului Vamal a fost dat un răspuns cu privire la modul de încadrare a produsului cu denumirea „RADLER” conform

Nomenclaturii Combinate și nu o confirmare că semnul ”RADLER” ar fi un tip de produs.

Cu referire la pretenția de drept civil invocată de SC ”Heineken România” SA prin care a solicitat anularea mărcii nr. ***** RADLER, înregistrată la 28.06.2018 pentru produse și servicii din clasele 32 și 35 din CIPS, cu privire la anularea mărcii pe motivul înregistrării ei cu rea-credință, se va ține cont în special de faptul dacă marca înregistrată este utilizată pentru produse care generează conflict cu o altă marcă sau dacă titularul mărcii înregistrate utilizează marca doar în scop de blocaj.

Menționează, privitor la mărcile „RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL că, pretențiile privind anularea hotărârilor Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 17 iulie 2018 sunt ilegale în fond (f.d. 20-30, vol.4).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2021, completul specializat în materie civilă a declinat competența de judecare a cauzei de contencios administrativ, la acțiunea înaintată de SC ”Heineken România” SA împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA privind anularea actului administrativ, în favoarea completelor de judecată specializate în materie de contencios administrativ (f.d. 44-45, vol. 4).

Prin fișa de repartizare, la data de 28 ianuarie 2021, cauza civilă a fost repartizată repetat în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor pentru examinare în ordine de apel (f.d. 46, vol 4).

La data de 09 martie 2021, intimata SC ”Heineken România” SA a înaintat referințe la cererea de apel înaintată de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și la cererea de apel depusă de ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA.

În motivarea referințelor invocă, în primul rând, că prevederilor art. 7 alin. (1) lit. b) și lit. c) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, aplicate în speță de instanța de fond, interzic în mod absolut înregistrarea ca marcă a unui semn care indică o specie de produs, indiferent dacă specia de băutură este, sau nu este, prezentă în circuitul comercial din Republica Moldova, or, această concluzie rezultă din interpretarea gramaticală (literală, sau textuală) a normei legale care reglementează „motivele absolute de refuz” și interzice înregistrarea mărcilor constituite exclusiv din semne ori din indicații ce pot servi în comerț pentru a desemna specia produsului sau alte caracteristici ale acestora.

Comunică, că odată ce norma legală nu prevede - după sintagma „ce pot servi în comerț” - textul „în circuitul comercial din Republica Moldova”, pentru a refuza înregistrarea mărcii „RADLER” era suficient să se constate că oriunde în lume (sau măcar într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de Instituire a Organizației Mondiale a Comerțului) termenul „RADLER” desemnează o categorie de băutură, concluzia rezultă și din interpretarea sistematică (analiza contextuală) a prevederilor art. 7 din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor în contextul prevederilor preambulului, art. 2, art. 8, art. 21, art. 22, art. 33 din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor .

În al doilea rând, precizează că, la dosarul administrativ este anexată scrisoarea Serviciului Vamal nr. ***** din 01 iulie 2016, care probează că produse ”RADLER” importate de alți producători au existat în circuitul comercial al Republicii Moldova încă din 2006, deci cu mult înainte de data depozitului mărcii nr. ***** RADLER.

Menționează, în raport cu afirmația că Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală “a reținut materialele prezentate de contestatar care confirmă că organismele de certificare competente nu au emis certificate de conformitate pentru produsele ”RADLER” provenite din străinătate, până la data de depozit a cererii Titularului (18.03.2014)” că, această circumstanță este irelevantă, deoarece art. 7 din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, nu admite înregistrarea în calitate de marcă a tipurilor de băutură pentru care organismele competente din Republica Moldova nu au emis certificate de conformitate.

Consideră că, obiecțiile Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală că titularul utilizează semnul “RADLER” începând cu iunie 2014, iar prezența pe piață a produselor marcate cu semnul “RADLER” asigură capacitatea de a lega aceste produse cu solicitantul acestei mărci” sunt pur și simplu dezastruoase, deoarece demonstrează că unica autoritate publică care acordă pe teritoriul Republicii Moldova protecție mărcilor, ignoră cu desăvârșire scopul și spiritul Legii nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, pe care o aplică zi de zi.

Apreciază obiecțiile Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală prin care se atrage atenția asupra faptului că Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nu a depistat „drepturi anterioare, care ar fi fost încălcate” este la fel de catastrofală, or, conform art. 2 din Legea nr. 114 din 03.07.2014 cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală - pe care Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală l-a citat în cererea de apel, fără a preciza cu ce scop - Statul Republica Moldova, prin AGEPI, garantează inclusiv apărarea intereselor

economice care apar în legătură cu practicarea diverselor genuri de creații intelectuale.

Cu referire la argumentele Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală că termenul “RADLER” este un cuvânt de origine germană, care nu există (deocamdată - n.n.) în dicționarul limbii române și are în limba germană mai multe semnificații: de „ciclist”, de „bere amestecată” și de „nume propriu” (nume de familie RADLER) - premise din care Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, conchide că nu se poate afirma că semnul “RADLER” este lipsit de distinctivitate în raport cu produsele, serviciile revendicate de titular.

Indică, că obiecția Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală precum că, termenul “RADLER” are caracter distinctiv în raport cu produsele și serviciile solicitate, fiind capabil să deosebească aceleași produse/servicii de produsele/serviciile similare care aparțin diferiților producători, este ilegală, deoarece art. 7, alin. (1), lit. b) și lit. c) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, interzice în mod absolut înregistrarea semnului care indică o specie de produs, indiferent de proprietățile fantastice ale băuturii “RADLER”(cu o tărie de 1,8% alcool).

Comunică, și faptul că Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a ignorat în totalitate „Studiul privind Directiva 92/83/CEE a Consiliului privind structurile accizelor la alcool și băuturi alcoolice” (administrat de Intimată în instanța de fond), unde Comisia Europeană clasifică în repetate rânduri RADLER la categoria BERE, alături de bere aromatizată, bere cu alcool scăzut, alte tipuri de bere aromată etc. (f.d. 60-68, vol.4).

Concomitent, la data de 09 martie 2021, intimata SC ”Heineken România” SA a depus referință și împotriva cererii de apel înaintată de ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery”SA.

În susținerea argumentelor invocate în referință, menționează că, este absolut irelevantă obiecția că, în acțiunea dedusă judecătii se invocă prevederile art. 26 din Legea contenciosului administrativ, deoarece - în primul rând - actele administrative contestate au fost adoptate la 18 aprilie 2018 și, corespunzător, la 17 iulie 2018 - adică sub imperiul Legii contenciosului administrativ, în al doilea rând, în acțiune se invocă și prevederile Codului Administrativ, iar în al treilea rând, indicarea greșită în acțiune a legii care trebuie să fie aplicată nu constituie temei de respingere a acțiunii, în cazul în care acțiunea este întemeiată.

Consideră ca irelevante și sterile sunt alegațiile apelantei expuse în pct. 13 al cererii motivate de apel, dedicate faptului că instanța de fond a dispus, în temeiul art. 224,alin. (2) Codul Administrativ, întoarcerea executării hotărârii Comisiei de

Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 18 aprilie 2018, deși intimata nu ar fi formulat “o asemenea cerere, așa cum prevede în mod expres art. 224 alin. (2) din Codul Administrativ”, or, prin acțiunea dedusă judecătii, SC ”Heineken România” SA a solicitat atât anularea hotărârilor Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 18 aprilie 2018 și din 17. iulie 2018 prin care s-a dispus înregistrarea mărcilor nr. ***** RADLER, nr. ***** RADLER GRAPEFRUIT, nr. ***** RADLER ZERO și nr. ***** RADLER NATURAL pe numele ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery”SA, cât și anularea mărcilor nr. ***** RADLER, înregistrată la 28 iunie 2018 pe numele ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery”SA pentru produse și servicii din clasele 32 și 35 din Clasificarea Internațională a Produselor și Serviciilor (în continuare: CIPS) nr. ***** RADLER GRAPEFRUIT, nr. ***** RADLER ZERO și nr. ***** RADLER NATURAL, înregistrate la 14 ianuarie 2019 pe numele ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery”SA pentru produse din clasa 32 CIPS, în temeiul actelor administrative contestate de Intimată, iar “întoarcerea executării” hotărârilor Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală se reduce tocmai „la anularea mărcilor” nr. ***** RADLER nr. ***** RADLER GRAPEFRUIT, nr. ***** RADLER ZERO și nr. ***** RADLER NATURAL - înregistrate de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală în temeiul hotărârilor Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, anulate de instanța de judecată.

Susține că, instanța de fond a citat „Ghidul de examinare a cererilor de înregistrare a mărcilor”, pregătit de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, care prezintă publicului practica Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală privind aplicarea Legii nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, în care inter alia se menționează că distinctivitatea trebuie să fie apreciată în raport cu produsul sau serviciul pe care urmează să-l identifice, iar faptul că dicționarul nu atestă cuvântul sau, dacă îl atestă, acesta are mai multe semnificații, nu exclude ca semnul să fie considerat lipsit de caracter distinctiv pentru produsele sau serviciile desemnate, or, aceste circumstanțe infirmă acuzația ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery”SA că instanța de fond nu ar fi arătat argumentele pentru care au fost respinse obiecțiile Apelantei și, totodată, demonstrează că autoritatea publică Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nu a luat în considerare toate faptele relevante, inclusiv propria practică cuprinsă în „Ghidul de examinare a cererilor de înregistrare a mărcilor

Invocă prevederile art. 7 din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, intitulat “Motive absolute de refuz” care interzice categoric - fără vreun

“minim de circumstanțe pertinente, precum teritoriu, produs etc” – înregistrarea mărcilor/semnelor care sunt lipsite de caracter distinctiv și a mărcilor/semnelor care indică specie de produs.

Menționează că, preambulul Acordului TRIPS, prevederile art. 46 alin. (1) din Consituția Republicii Moldova și ale art. 1 § 1 al Protocolului adițional nr. 1 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, care, de asemenea, nu au vreo legătură cu fondul cauzei, deoarece actele normative învederate instanței se referă la bunurile dobândite legal, iar în speță ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery”SA a uzurpat un cuvânt care nu poate fi înregistrat ca marcă, deoarece indică o specie de produs (băutură) .

Consideră obiecția din cererea de apel, precum că SC ”Heineken România” SA nu ar fi precizat unde este folosit termenul uzual “RADLER”, este falsă, deoarece intimata a indicat că băutura RADLER este astăzi populară în Germania, Austria, Cehia, Ungaria, Slovacia, Slovenia, Croația, Ucraina, Polonia, Olanda, România, Rusia, Franța, dar și în Republica Moldova, probând acest fapt, inclusiv prin scrisoarea Serviciului Vamal nr. ***** din 01 iulie 2016, oferită chiar de ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, care atestă că produse ”RADLER” importate de alți producători au existat în circuitul comercial al Republicii Moldova încă din 2006.

Invocă, că concluzia primei instanțe cu privire la natura descriptivă și uzuală a denumirii RADLER nu vizează aspectul vizual al acesteia atunci când este aplicată pe etichetă, ci simpla natură direct descriptivă a acestui semn, indiferent de modul de reprezentare vizuală a semnului respectiv pe eticheta produsului, astfel încât, prin prezența termenului RADLER pe etichetă, consumatorul este în mod automat și direct informat cu privire la categoria din care face parte produsul.

Cu referire la obiecțiile din cererea de apel, recunoaște că, într-adevăr, intimata deține în România mărcile CIUC PREMIUM NATUR RADLER și CIUC NATUR RADLER, însă elementul RADLER a fost inclus în cadrul acestora doar cu rolul de a indica tipul băuturii, titularul neînaintând pretenții de monopolizare a acestui element și neavând intenția de a revendica drepturi exclusive asupra cuvântul RADLER din componența acestor mărci.

Consideră că, denumirea tipului de băutură nu se poate în principiu asocia doar cu o singură entitate juridică, cu atât mai mult atunci când există mai mulți producători de produse echivalente, iar gradul de folosire a denumirii tipului de băutură (care poate fi mai mare sau mai mic de la producător la producător) nu are niciun impact asupra calității de semn descriptiv, de termen generic, care doar asigură rolul pur informativ cu privire la categoria produsului.

Invocă, că motivarea data în prezenta referință demonstrează că hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, iar obiecțiile ridicate de ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA sunt în parte false, iar în partea restantă reprezintă doar formalități lipsite de importanță, care nu sunt în măsură să implice nulitatea actului judecătoresc contestat (f.d. 60-68,70-79, vol.4).

La data de 10 martie 2021, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a depus referință la cererea de apel înaintată de ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 octombrie 2020, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii (f.d. 81-83, vol. 4).

În ședința de judecată a instanței de apel, reprezentantul apelantei Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, Dadu Elena a reiterat argumentele expuse în instrumentul de atac și a pledat pentru pentru admiterea propriei cereri de apel și a apelului declarat de ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA, casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 octombrie 2020 cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii integral.

La în ședința de examinare a cauzei în ordine de apel, reprezentantul apelantei ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA, avocatul ***** a reiterat argumentele expuse în instrumentul de atac și a solicitat admiterea propriului apel și a apelului depus de AGEPI, casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 octombrie 2020 cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În ședința de judecată a instanței de apel, reprezentantul SC "Heineken România" SA, avocatul Suveică Adriadna a solicitat respingerea cererilor de apel înaintate de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și de către ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA ca fiind neîntemeiate din motivele de fat și de drept invocate în referințe la cererile de apel.

Studiind și analizând motivele invocate în cererile de apel și în referințe, în cumul cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide că cererile de apel înaintate de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și de către ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA corespund condițiilor de admisibilitate, fiind întemeiate, impunându-se soluția de admitere, cu casarea hotărârii și respingerea, din lipsă de temei, a acțiunii, avînd în vedere următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.195 Codul administrativ procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului

cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

Potrivit prevederilor art.219 alin.(1)-(4) Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

Conform art.224 alin.(1) Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul; f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit.a)–e).

În conformitate cu art. 240, alin. (1), lit. c) Codul administrativ examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii : **c) casează integral hotărârea primei instanței și emite o nouă decizie.**

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Instanța de apel menționează că art.6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrar judecătorec, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Colegiului, prima instanță nu a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre lipsită de fundament temeinic și contrară materialului probator administrat.

Obiect al prezentului litigiu, așa cum a fost formulat în acțiunea înaintată și în instrumentele de atac, constituie pretențiile înaintate de SC "Heineken România" SA cu privire la ilegalitate și de anulare a actelor administrative: hotărârea Comisiei de Contestații a AGEPI din 18.04.2018 și hotărârile Comisiei de Contestații a AGEPI din 17.07.2018, prin care au fost abrogate deciziile de refuz în înregistrarea mărcilor și au fost acceptate cererile privind înregistrarea mărcilor solicitate de ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA.

Cadrul legal relevant.

Constituția Republicii Moldova.

Articolul 20. Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 53. Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este

îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

(2) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din 04.11.1950.

Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil.

Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărîrea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Codul administrativ.

Articolul 1. Legislația administrativă

(1) Legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la îndeplinirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia.

(2) Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova.

(3) Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sînt emise în temeiul legii și nu contravin ei.

Articolul 5. Activitatea administrativă

Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Articolul 10. Actul administrativ individual

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

(2) Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.

Articolul 11. Categoriile actelor administrative individuale

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

(2) Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sînt afectate de actul administrativ individual, nu sînt destinatarii acestuia.

(3) Un act administrativ de acordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești este un act administrativ individual prin care o astfel de prestație se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

Articolul 17. Dreptul vătămat

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 20. Acțiunea în contencios administrativ

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 36. Supremația dreptului

(1) Instanța de judecată competentă să soluționeze acțiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui sînt considerate valori supreme și sînt garantate de stat.

(2) Instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Articolul 141. Nulitatea

(1) Un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare.

(2) Un act administrativ individual este, de asemenea, nul:

a) dacă executarea lui cere săvârșirea unei fapte ilegale, care constituie o componentă de contravenție sau de faptă penală;

b) dacă din motive reale nimeni nu-l poate executa;

c) dacă contravine bunelor moravuri;

d) dacă la emiterea lui a contribuit o persoană care nu are dreptul să participe în procedură administrativă conform art.49 alin.(1);

e) dacă a fost emis în scris, dar nu poate fi identificată autoritatea publică emitentă;

f) în alte cazuri prevăzute de lege.

(3) În cazul nulității parțiale a unui act administrativ individual, acesta este nul în totalitate dacă autoritatea publică nu ar fi emis actul administrativ respectiv fără partea lovită de nulitate.

(4) Autoritatea publică poate constata nulitatea oricând din oficiu. La cerere nulitatea se constată în măsura în care solicitantul are un interes îndreptățit pentru a o solicita.

Articolul 189. Înaintarea acțiunii în contencios administrativ

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

(2) O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

(3) În cazurile prevăzute de lege, precum și în scopul revendicării drepturilor ce reies dintr-un contract administrativ, acțiunea în contencios administrativ poate fi înaintată și de autoritatea publică.

Articolul 206. Felurile acțiunilor în contencios administrativ

(1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);

b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);

c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare);

d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

(2) Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin.(1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Legea nr.38-XV din 29.02.2008 privind protecția mărcilor.

Articolul 7. Motive absolute de refuz

(1) Se refuză înregistrarea:

a) semnelor care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art.5;

b) mărcilor care sînt lipsite de caracter distinctiv;

c) mărcilor constituite exclusiv din semne ori din indicații ce pot servi în comerț pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, originea geografică, timpul fabricării produsului sau prestării serviciului, alte caracteristici ale acestora;

c1) mărcilor constituite exclusiv din semne cu caracter elogios;

d) mărcilor constituite exclusiv din semne ori din indicații devenite uzuale în limbajul curent sau în practicile comerciale loiale și constante;

e) semnelor constituite exclusiv din forma impusă de însăși natura produselor sau din forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic, sau din forma care conferă valoare esențială produsului;

f) mărcilor care prejudiciază imaginea și/sau interesele statului ori sînt contrare ordinii publice sau bunelor moravuri, în special apelurile antiumane, cuvintele, reproducerile și semnele indecente, precum și celor de natură să lezeze demnitatea persoanelor, minorităților, etniilor, națiunilor, sentimentele lor religioase, naționale, profesionale etc.;

g) mărcilor care pot induce în eroare consumatorul în ceea ce privește originea geografică, calitatea ori natura produsului și/sau a serviciului;

h) mărcilor care conțin reproduceri sau imitații de steme, drapele și embleme de stat, denumiri depline sau abreviate de organizații internaționale și interguvernamentale, semne, sigilii oficiale de control, de garanție și de marcă, decorații și alte semne de distincție care, în lipsa autorizației autorităților competente, trebuie refuzate în conformitate cu art.6 ter din Convenția de la Paris

pentru protecția proprietății industriale din 20 martie 1883, denumită în continuare Convenția de la Paris;

i) mărcilor care conțin denumirea oficială sau istorică a statului sau abrevierea ei ori denumiri ale unităților administrativ-teritoriale, reproduceri de insigne, de embleme sau de ecusoane, altele decât cele protejate conform art.6 ter din Convenția de la Paris, și care prezintă un interes public deosebit, cu excepția cazurilor când înregistrarea este autorizată de autoritățile competente;

j) mărcilor care conțin semne de înaltă valoare simbolică, în special simboluri religioase;

k) mărcilor care conțin ori sînt constituite:

- dintr-o indicație geografică menită să identifice vinuri sau alte produse alcoolice, cu condiția că cererea de înregistrare a mărcii este posterioară cererii de înregistrare a indicației geografice sau denumirii de origine; sau

- dintr-o desemnare identică ori similară cu o indicație geografică sau cu o denumire de origine protejată pe teritoriul Republicii Moldova,

în cazurile când produsele nu au originea corespunzătoare indicației geografice sau denumirii de origine, chiar dacă originea adevărată a produsului este indicată, ori dacă indicația geografică sau denumirea de origine este utilizată în traducere ori este însoțită de expresii cum ar fi “de genul”, “de tipul”, “de stilul”, “imitație” sau de o expresie similară, precum și în cazul când mărcile sînt solicitate pentru produse neacoperite de indicația geografică sau de denumirea de origine protejată în măsura în care aceste produse sînt comparabile cu cele pentru care indicația geografică sau denumirea de origine este protejată ori în măsura în care utilizarea mărcii solicitate, fără un motiv justificat, ar permite să se obțină un profit nemeritat din renumele indicației geografice sau a denumirii de origine protejate;

l) mărcilor în măsura în care utilizarea acestora contravine altor acte normative decât cele din domeniul proprietății intelectuale.

(2) Dispozițiile alin.(1) lit.b)-d) nu se aplică dacă solicitantul prezintă suficiente dovezi că, pînă la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii și ca urmare a folosirii acesteia, marca a dobîndit un caracter distinctiv în raport cu produsele și/sau serviciile revendicate.

(3) Semnele menționate la alin.(1) lit.h) și i) pot fi incluse ca elemente neprotejate în marcă dacă nu ocupă în aceasta o poziție dominantă și dacă există decizia corespunzătoare a autorității competente. Autorități competente ale Republicii Moldova sînt: Guvernul – privind folosirea denumirii oficiale sau istorice a statului; ministerele – privind folosirea semnelor, sigiliilor oficiale de

control, de garanție și de marcă, aprobate de ministerul respectiv; consiliile locale – privind folosirea denumirilor unităților administrativ-teritoriale.

(4) Indicațiile geografice și denumirile de origine protejate pe teritoriul Republicii Moldova pot fi incluse în marcă doar în cazul în care solicitantul deține dreptul de utilizare a indicației geografice sau a denumirii de origine protejate. Indicațiile geografice ale altor state vor fi admise pentru utilizare în cadrul mărcii în cazul în care această utilizare nu contravine prevederilor prezentei legi și există înregistrarea în țara de origine. Indicațiile geografice și denumirile de origine protejate incluse în marcă vor constitui elementele neprotejate ale mărcii.

Articolul 8. Motive relative de refuz

(1) În afara motivelor de refuz prevăzute la art.7, se refuză înregistrarea și în cazul când marca:

a) este identică cu o marcă anterioară înregistrată pentru produse și/sau servicii identice;

b) este identică ori similară cu o marcă anterioară și, din cauza identității ori similitudinii produselor și/sau serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, există riscul de confuzie pentru consumator, inclusiv riscul de asociere cu marca anterioară;

c) este identică ori similară cu o marcă anterioară și este solicitată spre înregistrare pentru produse și/sau servicii care nu sînt similare cu cele pentru care marca anterioară este înregistrată, în cazul când marca anterioară se bucură de renume în Republica Moldova și dacă utilizarea mărcii solicitate, fără un motiv justificat, ar aduce un profit nemeritat din caracterul distinctiv ori din renumele mărcii anterioare sau le-ar aduce atingere acestora.

(2) În sensul alin.(1), mărci anterioare sînt:

a) mărcile a căror dată de depozit sau, după caz, de prioritate, în sensul art.34, este anterioară datei de depozit a cererii de înregistrare a mărcii, ținînd cont, după caz, de dreptul de prioritate, în sensul art.33 sau, după caz, în sensul art.35, invocat în sprijinul acestei mărci, și care aparțin următoarelor categorii:

- mărci înregistrate în Republica Moldova;

- înregistrări internaționale care își extind efectele în Republica Moldova;

b) cererile de înregistrare a mărcilor menționate la lit.a), sub rezerva înregistrării acestora;

c) mărcile care, la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau, după caz, la data priorității invocate în sprijinul cererii în conformitate cu art.36, sînt recunoscute notorii în Republica Moldova în sensul art.6 bis din Convenția de la Paris.

(3) O marcă este refuzată la înregistrare și în cazul în care aduce atingere unui drept dobândit anterior, altul decât cele prevăzute la alin.(2) și (4), în special dreptului la nume, la imagine, inclusiv în ceea ce privește numele sau imaginea unei personalități notorii în Republica Moldova, dreptului de autor, dreptului la o indicație geografică protejată sau la o denumire de origine protejată, la un desen sau la un model industrial protejat sau unui alt drept de proprietate intelectuală protejat conform legii.

(4) În cazul opoziției, o marcă este refuzată la înregistrare, de asemenea, în măsura în care este demonstrat că:

a) drepturile la o marcă neînregistrată sau la un alt semn utilizat în comerț, inclusiv denumirea persoanei juridice, au fost dobândite de către opozant înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau înainte de data priorității invocate în sprijinul acestei cereri, după caz, și sînt confirmate printr-un act legal sau prin probe ce demonstrează că pe piața Republicii Moldova fie au fost plasate produse și/sau servicii identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu acest semn, fie sînt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor și/sau serviciilor identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu semnul respectiv care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior ori fără motive justificate s-ar profita de renumele acestui semn;

b) agentul sau reprezentantul titularului mărcii respective în una dintre țările Uniunii solicită înregistrarea acesteia pe propriul său nume, fără autorizația titularului, cu excepția cazului în care agentul sau reprezentantul titularului își justifică acțiunile.

(5) Nu poate fi refuzată înregistrarea unui semn în calitate de marcă, din motivele prevăzute la alin.(1) și (3), în cazul în care titularul mărcii anterioare sau al dreptului anterior ori succesorul lui de drepturi, ori, după caz, autoritatea abilitată cu ocrotirea valorilor culturale ale statului își exprimă consimțământul expres pentru înregistrarea semnelui posterior, cu excepția mărcilor identice solicitate pentru produse și/sau servicii identice.

(6) Natura produselor și/sau serviciilor pentru care se solicită înregistrarea mărcii în nici un caz nu constituie un obstacol la înregistrarea acesteia.

Articolul 21. Motive absolute de nulitate

(1) Marca este declarată nulă în urma unei cereri de anulare, depuse la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI, sau a unei cereri

reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depuse la aceeași instanță, dacă:

a) a fost înregistrată contrar prevederilor art.7;

b) solicitantul a acționat cu rea-credință în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii.

Marca se consideră ca fiind înregistrată cu rea-credință în cazul în care, la momentul depunerii cererii de înregistrare a ei, solicitantul știa sau putea ști că pe piața Republicii Moldova se utilizează o asemenea marcă, cu bună-credință, de către altă persoană, pentru produse și/sau servicii identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare ori că sînt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor și/sau serviciilor identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare marcate cu o asemenea marcă, care este anterioară și care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin utilizarea mărcii înregistrate se creează un risc de confuzie cu marca anterioară sau fără motive justificate se profită de renumele acesteia.

La anularea mărcii pe motivul înregistrării ei cu rea-credință se va ține cont în special de faptul dacă marca înregistrată este utilizată pentru produse care generează conflict cu o altă marcă sau dacă titularul mărcii înregistrate utilizează marca doar în scop de blocaj.

(2) O marcă înregistrată contrar prevederilor art.7 alin.(1) lit.b), c) sau d) nu poate fi declarată nulă dacă, în urma utilizării, ea a dobîndit, după înregistrare, un caracter distinctiv pentru produsele și/sau serviciile pentru care a fost înregistrată.

(3) În cazul în care motivul nulității vizează numai o parte din produsele și/sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată, nulitatea mărcii poate fi declarată numai în privința produselor și/sau serviciilor respective.

Articolul 48. Examinarea contestației

(1) În cursul examinării contestației, Comisia de contestații invită părțile să-și prezinte observațiile referitoare la comunicările prezentate de celelalte părți. Dacă la examinarea contestației apar divergențe cu caracter normativ, se aplică normele Codului de procedură civilă.

(2) În urma examinării contestației, Comisia de contestații va emite una din următoarele hotărîri:

a) de menținere în vigoare a deciziei contestate;

b) de anulare în tot sau în parte a deciziei contestate;

c) orice altă hotărîre conform competenței.

(3) Hotărîrea Comisiei de contestații intră în vigoare la data adoptării.

(4) Hotărîrea Comisiei de contestații se comunică părților și poate fi atacată la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI în termenele prevăzute de lege.

Articolul 61. Apărarea drepturilor

(1) Orice persoană fizică sau juridică, alte entități interesate care au pretenții față de utilizarea unei mărci înregistrate ori solicitate spre înregistrare sînt în drept să inițieze acțiune în instanța judecătorească pentru a-și apăra drepturile și interesele legitime.

(2) Sînt în drept să inițieze acțiune privind încălcarea unui drept exclusiv ori a unui interes legitim care decurge din dreptul exclusiv următoarele persoane:

a) titularul mărcii;

b) orice persoană autorizată să utilizeze marca înregistrată, în special licențiatii în condițiile art.27 alin.(6);

c) alte persoane fizice sau juridice care reprezintă titularul de drepturi.

(3) Persoana ale cărei drepturi sînt încălcate poate să ceară instanței judecătorești apărarea drepturilor în termenul de prescripție extinctivă, stabilit conform legii, și care nu va fi mai mic de 3 ani.

Instanța de reține că, potrivit materialelor cauzei, prin cererea de înregistrare a mărcii verbale RADLER nr. depozit ***** din 18 martie 2014, ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery"SA a solicitat înregistrarea mărcii pentru produsele și serviciile din clasele 32 - bere; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor și 35 - publicitate; gestiunea afacerilor comerciale; administrare comercială; lucrări de birou; organizarea expozițiilor în scopuri comerciale; organizarea și desfășurarea prezentărilor comerciale; vânzări angro și cu amănuntul; comercializarea berii; operații de export-import; servicii de comercializare pentru terți prestate de magazine specializate, supermarketuri, hipermarketuri, conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor

Colegiul constată că, în urma verificării condițiilor de depunere a cererii în conformitate cu art.37, alin. (6), lit. a) din Legea nr.38-XVI din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, cererea de înregistrare a mărcii a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială nr.5/2014.

Instanța de apel atestă că, în urma examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii, la data de 12 noiembrie 2014 a fost emis Avizul provizoriu de respingere a înregistrării mărcii, conform căruia s-a constatat că desemnarea RADLER nu poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru produsele și serviciile din clasele

33, 35, deoarece este constituită exclusiv dintr-un cuvânt RADLER (băutură slab alcoolică (1,8%), un cocktail de bere și limonadă, în raport de 50/50 sau 60/40) lipsit de caracter distinctiv, care poate servi în comerț pentru a indica specia unor produse și servicii solicitate (art.7, alin. (1), lit. b)-c) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor) și totodată ar putea induce în eroare consumatorul în privința celorlalte produse și servicii (art.7, alin. (1), lit. g) Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor).

Colegiul reține că, la data de 24 februarie 2015 a fost emisă Decizia de respingere a cererii de înregistrare a mărcii fiind menținute motivele de respingere din avizul provizoriu de respingere.

Instanța de apel, constată că, nefiind de acord cu decizia respectivă, la data de 27 aprilie 2015, solicitantul ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery"SA a depus contestație împotriva Deciziei Direcției mărci și design industrial din 24 februarie 2015 privind respingerea totală a cererii de înregistrare a mărcii RADLER nr. depozit ***** din 18 martie 2014.

Colegiul observă că, la data de 19 decembrie 2017, Comisia a constatat că, atât în avizul provizoriu de respingere a cererii, cât și în decizia contestată, examinarea s-a expus pe marginea înregistrării cererii solicitate în privința produselor din clasa 33 și serviciilor din clasa 35 cererea, însă, fiind depusă spre înregistrare pentru produsele din clasa 32 și serviciile din clasa 35, astfel la data de 22 februarie 2018 a fost emisă rectificarea din oficiu a erorii, în temeiul pct.210 din Regulamentul privind procedura de depunere, examinare și înregistrare a mărcilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.488 din 13.08.2009.

Instanța de apel atestă că, la data de 18 aprilie 2018 Comisia de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis hotărârea privind: acceptarea revendicărilor contestatarului; abrogarea Deciziei Departamentului Mărci, Modele și Desene Industrial din 24 februarie 2015 și acceptarea înregistrării mărcii solicitate pentru totalitatea produselor și serviciilor revendicate în cerere din clasele 32, 35; transmiterea dosarului în Direcția mărci și design industrial pentru continuarea procedurilor.

Colegiul mai reține că, cererea de înregistrare a mărcii verbale RADLER GRAPEFRUIT nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015 a fost depusă spre înregistrare de către ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery"SA pentru produsele din clasa 32 - bere; ape minerale și gazeose și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor, conform CIPS, iar în urma verificării condițiilor de depunere a cererii în conformitate cu art.37, alin. (6) lit. a) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind

protecția mărcilor, cererea de înregistrare a mărcii a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială nr.5/2015.

Colegiul constată că, după publicarea cererii în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială nr.5/2014, la data de 24 august 2015 de către SC "Heineken România" SA a fost depusă observație prin care se solicita respingerea cererii de înregistrare a mărcii RADLER GRAPEFRUIT nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015, pentru toate produsele solicitate, iar urma examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii, la data de 11 februarie 2016 a fost emis Avizul provizoriu de respingere a înregistrării mărcii, conform căruia s-a constatat că desemnarea RADLER GRAPEFRUIT nu poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru produsele din clasa 32, deoarece este constituită exclusiv dintr-o îmbinare de cuvinte RADLER (băutură slab alcoolică (1,8%), un cocktail de bere și limonadă, în raport de 50/50 sau 60/40) și Grapefruit (grefrut) lipsită de caracter distinctiv, care poate servi în comerț pentru a indica specia unor produse solicitate (art.7, alin. (1) lit. b)-c) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor) și totodată ar putea induce în eroare consumatorul în privința celorlalte produse (art.7, alin. (1), lit. g) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor).

Instanța de apel constată că, la data de 05 iunie 2017 a fost emisă Decizia de respingere a cererii de înregistrare a mărcii fiind menținute motivele de respingere din avizul provizoriu de respingere.

Colegiul observă că, nefiind de acord cu decizia respectivă, la data de 03 august 2017 solicitantul ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA a depus contestație împotriva Deciziei Direcției mărci și design industrial din 05 iunie 2017 privind respingerea totală a cererii de înregistrare a mărcii RADLER GRAPEFRUIT nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015, iar la data de 17 iulie 2018 Comisia de Contestații Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis hotărârea privind: acceptarea parțială a revendicărilor contestatarului; abrogarea Deciziei Direcției mărci și design industrial din 05 iunie 2017 și acceptarea înregistrării mărcii solicitate pentru produsele din clasa 32 „bere; ape minerale și gaze și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor; toate produsele pe bază sau cu conținut de grapefruit”, dreptul exclusiv nu se va extinde asupra elementului verbal „GRAPEFRUIT”; transmiterea dosarului în Direcția mărci și design industrial pentru continuarea procedurilor.

Instanța de apel notează că, la data de 12 februarie 2019 a fost eliberat certificatul de înregistrare a mărcii nr.*****.

În continuare, Colegiul atestă că, cererea de înregistrare a mărcii verbale RADLER ZERO nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015 a fost depusă spre înregistrare de către ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA, pentru produsele din clasa 32 - bere; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor .

Instanța de apel reține că, ca rezultat al examinării condițiilor de depunere a cererii în conformitate cu art.37, alin. (6), lit a) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, cererea de înregistrare a mărcii a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială nr.5/2015, iar în urma publicării cererii în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială nr.5/2015, la data de 24 august 2015 de către SC "Heineken România" SA, a fost depusă observație prin care se solicita respingerea cererii de înregistrare a mărcii RADLER ZERO nr.depozit ***** din 06 aprilie 2015, pentru toate produsele solicitate.

Colegiul relevă că, în urma verificării dosarului cererii de înregistrarea mărcii la data de 11 februarie 2016 a fost emis Avizul provizoriu de respingere a înregistrării mărcii, conform căruia s-a constatat că desemnarea RADLER ZERO nu poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru produsele din clasa 32, deoarece este constituită exclusiv dintr-o îmbinare de cuvinte RADLER (băutură slab alcoolică (1,8%), un cocktail de bere și limonadă, în raport de 50/50 sau 60/40) și ZERO, lipsită de caracter distinctiv, care poate servi în comerț pentru a indica specia unor produse solicitate (art.7, alin. (1) lit. b)-c) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor) și totodată ar putea induce în eroare consumatorul în privința celorlalte produse (art.7, alin. (1), lit. g) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor), iar la data de 05 iunie 2017 a fost emisă Decizia de respingere a cererii de înregistrare a mărcii fiind menținute motivele de respingere din avizul provizoriu de respingere.

Instanța de apel constată că, nefiind de acord cu decizia respectivă, la data de 03 august 2017 solicitantul ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA a depus contestație împotriva Deciziei Direcției mărci și design industrial din 05 iunie 2017 privind respingerea totală a cererii de înregistrare a mărcii RADLER ZERO nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015.

Colegiul observă că, examinând contestația respectivă, la data de 17 iulie 2018 Comisia de Contestații Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis hotărârea privind: acceptarea parțială a revendicărilor contestatarului; abrogarea Deciziei Direcției mărci și design industrial din 05 iunie 2017 și acceptarea

înregistrării mărcii solicitate pentru totalitatea produselor revendicate în cerere din clasa 32; dreptul exclusiv nu se va extinde asupra elementului verbal „ZERO”; transmiterea dosarului în Direcția mărci și design industrial pentru continuarea procedurilor, iar la data de 12 februarie 2019 a fost eliberat certificatul de înregistrare a mărcii nr. *****.

În același timp, Colegiul relevă că, cererea de înregistrare a mărcii verbale RADLER NATURAL nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015 a fost depusă spre înregistrare de către ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery”SA pentru produsele din clasa 32 - bere; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor” conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor.

Instanța de apel reține că, în urma verificării condițiilor de depunere a cererii în conformitate cu art.37, alin. (6), lit. a) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor cererea de înregistrare a mărcii a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială nr.5/2015, iar după publicarea cererii în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială , la data de 24 august 2015 de către SC ”Heineken România” SA a fost depusă observație prin care se solicita respingerea cererii de înregistrare a mărcii RADLER NATURAL nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015, pentru toate produsele solicitate.

Colegiul menționează că, în urma revizuirii dosarului cererii de înregistrare a mărcii, la data de 11 februarie 2016 a fost emis Avizul provizoriu de respingere a înregistrării mărcii, conform căruia s-a constatat că desemnarea RADLER NATURAL nu poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru produsele din clasa 32, deoarece este constituită exclusiv dintr-o îmbinare de cuvinte RADLER (băutură slab alcoolică (1,8%), un cocktail de bere și limonadă, în raport de 50/50 sau 60/40) și NATURAL, lipsită de caracter distinctiv, care poate servi în comerț pentru a indica specia unor produse solicitate (art.7, alin. (1) lit. b)-c) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor) și totodată ar putea induce în eroare consumatorul în privința celorlalte produse (art.7, alin. (1), lit. g) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor), iar la data de 05 iunie 2017 a fost emisă Decizia de respingere a cererii de înregistrare a mărcii fiind menținute motivele de respingere din avizul provizoriu de respingere.

Instanța de apel atestă că, urmarea a dezacordului cu decizia respectivă, la data de 03 august 2017 solicitantul ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery”SA a depus contestației împotriva Deciziei Direcției mărci și design industrial din 05 iunie 2017 privind respingerea totală a cererii de înregistrare a mărcii RADLER

NATURAL nr. depozit ***** din 06 aprilie 2015, iar la data de 17 iulie 2018 Comisia de Contestații Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis hotărârea privind: acceptarea parțială a revendicărilor contestatarului; abrogarea Deciziei Direcției mărci și design industrial din 05 iunie 2017 și acceptarea înregistrării mărcii solicitate pentru totalitatea produselor revendicate în cerere din clasa 32 ; dreptul exclusiv nu se va extinde asupra elementului verbal „NATURAL”; transmiterea dosarului în Direcția mărci și design industrial pentru continuarea procedurilor.

Colegiul observă că, la data de 12 februarie 2019 a fost eliberat certificatul de înregistrare a mărcii nr. *****.

Prin prisma circumstanțelor de fapt și de drept invocate în speță, în cumul cu normele legale citate, instanța de apel apreciază ca fiind legale și întemeiate hotărârile Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 18 aprilie 2018 (privind marca RADLER) și din 17 iulie 2018 (privind mărcile RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL).

În acest sens, Colegiul apreciază ca fiind întemeiate și suficient de motivate argumentele invocate de Comisia de Contestații Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală în hotărârile contestate, și anume faptul că, semnele RADLER, conform cererii de înregistrare a mărcii nr. depozit ***** și RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL conform cererilor de înregistrare a mărcii nr. depozit *****, *****, *****, pot fi acceptate spre înregistrare pentru produsele și serviciile revendicate din clasele 32, 35 conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor, or, Comisia corect a constatat că desemnările solicitate reprezintă un semn verbal, constituit din elemental „RADLER”.

Instanța de apel subliniază concluziile invocate în hotărârile contestate, astfel încât, într-adevăr, nu există nici un cuvânt în limba română de acest gen sau similar acestuia, acesta fiind de origine străină, care în traducere din limba germană ar însemna „ciclist, cicliști”, iar conform sursei Wikipedia, în afara semnificației menționate mai sus, această denumire reprezintă și „bere amestecată” .

Colegiul relevă că, conform aceleiași surse, s-a constatat că acest cuvânt este cunoscut și în calitate de nume de familie, or, noțiunea de „RADLER” are mai multe semnificații, iar Comisia a considerat că nu se poate afirma cu certitudine că semnul solicitat este descriptiv în raport cu unele produse revendicate, adică reprezintă un semn exclusiv ce poate servi în comerț pentru a desemna specia unor

produse solicitate, conform cerințelor prevăzute în art.7, alin. (1) lit. c) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor.

În acest sens, instanța de apel precizează că, nu se poate afirma că semnele RADLER, RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL sunt lipsite de caracter distinctiv în raport cu produsele și serviciile revendicate.

Colegiul mai notează că, Comisia a reținut argumentele contestatarului ce țin de percepția acestui semn sub aspect vizual și semantic din partea consumatorului în momentul procurării produselor (produse de consum curent), de aceea, într-adevăr, posibilitatea asocierii semnelor RADLER, RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL doar cu semnificația reținută de examinare este redusă, deși, este cunoscută originea acestui cuvânt strain (povestea berii RADLER - berea cicliștilor), totodată că menționând că, potrivit rezultatelor căutării în motorul de căutare Google nu s-a depistat că acest semn se utilizează în circuitul comercial din Republica Moldova de careva producători ca un semn ce desemnează categoria unor băuturi. Mai mult ca atât, Comisia a reținut materialele prezentate de contestatar, care confirmă faptul utilizării semnelor „RADLER” „RADLER GRAPEFRUIT”, „RADLER ZERO” și „RADLER NATURAL”, începând cu iunie 2014, iar prezența pe piață a produselor marcate cu semnele respective asigură capacitatea de a lega aceste produse de solicitantul acestei mărci.

Instanța de apel învederează că, ținând cont de utilizarea intensivă a acestor semne pe parcursul mai multor ani, atât pentru băuturi non-alcoolice, cât și slab alcoolice, cu siguranță s-a constatat că, de fapt, consumatorul mediu autohton asociază acest semn cu compania contestatără ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery”SA, care este solicitantul semnului examinat, iar rezultatele sondajului, efectuat conform cerințelor stabilite, potrivit căruia 80% din respondenți afirmă că produsele marcate cu semnul RADLER își au originea în Republica Moldova și că RADLER este o marcă de produs care aparține companiei ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery”SA vin în confirmarea acestor alegații.

Colegiul notează că, potrivit sondajului efectuat, aproximativ 70% dintre respondenți cunosc marca RADLER din anul 2014, în raport cu o băutură, iar sub 90% - că aceasta este o marcă de băutură alcoolică slabă și peste 80% cunosc că în componența acesteia intră bere și suc de fructe, iar în acest context, Comisia a stabilit că semnul revendicat în calitate de marcă deține caracter distinctiv în raport cu produsele, serviciile solicitate, de aceea Comisia a admis argumentele contestatarului în privința faptului că, într-adevăr, semnul solicitat nu poate fi recunoscut ca un semn lipsit de caracter distinctiv și nu cade sub incidența prevederilor art.7, alin. (1), lit. b) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția

mărcilor, fiind capabil să deosebească aceleași produse, servicii sau produse, servicii similare de altele care aparțin diferitor producători de produse/prestatori de servicii.

Instanța de apel subliniază că, potrivit hotărârilor contestate desemnarea RADLER, RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL este foarte cunoscută consumatorului mediu, fiind perceput în asociere cu compania ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA, de aceea nu este în măsură de a influența consumatorul, de a-l induce în eroare în privința naturii celorlalte produse sau a serviciilor revendicate, conform cerințelor art.7, alin. (1), lit. g) din Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor.

Prin urmare, ținând cont de cele expuse, precum și de argumentele prezentate, Colegiul apreciază ca fiind întemeiate concluziile Comisiei la acest capitol, precum că semnele revendicate RADLER, RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL sunt capabile să deosebească produsele unei persoane fizice sau juridice de cele ale altei persoane fizice sau juridice, nu desemnează specia unor produse și nu poate induce în eroare consumatorul în privința celorlalte produse, respectiv, poate fi acceptat spre înregistrare în calitate de marcă pentru produsele și serviciile revendicate în cerere din clasele 32, 35 conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor .

Instanța de apel, precizează, cu referire la argumentelor contestatarului privind înregistrarea mărcii solicitate în Georgia și solicitarea de a aplica art.6^{quinquies} p.A (1) al Convenției de la Paris, că, în primul rând, ținând cont de cerințele prevăzute în articolul citat, materialele anexate la dosar nu sunt suficiente pentru aplicarea prevederilor articolului dat. În al doilea rând, consideră că Comisia corect a atras atenția că în același articol se prevăd situațiile când mărcile nu se pot înregistra în temeiul acestui articol, și anume, conform art.6^{quinquies} p.B(2): „Mărcile de fabrică sau de comerț la care se referă prezentul articol nu vor putea fi refuzate de la înregistrare sau invalidate decât în următoarele cazuri: 2. când ele sânt lipsite de orice caracter distinctiv sau când sânt compuse exclusiv din semne sau indicații putând să servească, în comerț, pentru a indica felul, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, locul de origine a produselor sau data producției, sau când ele au devenit uzuale în vorbirea curentă sau în practica comercială, cinstită și constantă, din țara în care se cere protecția;”.

Colegiul remarcă că, elementele „GRAPEFRUIT”, „ZERO”, „NATURAL”, din mărcile solicitate nu pot fi protejate independent cu drept exclusiv în calitate de marcă pe numele unei singure persoane, în temeiul art.10, alin. (1) al Legii nr.38

din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, conform căruia: „Dreptul exclusiv nu se extinde asupra elementelor mărcii care, în conformitate cu prezenta lege, nu pot fi înregistrate independent în calitate de mărci, cum ar fi termenii descriptivi, inclusiv cei cu caracter elogios, precum și asupra elementelor grafice, prezentate prin linii întrerupte sau punctate, cu ajutorul cărora solicitantul indică părțile produsului sau ambalajului care nu sunt revendicate ca părți ale mărcii, cu condiția folosirii loiale a elementelor menționate și a respectării intereselor legitime ale titularului mărcii și ale terților”, adică acest element poate fi prezent în mărcile diferitor producători și niciunul din titularii acestora nu-și poate invoca careva drepturi exclusive, or drepturile exclusive sunt axate pe combinația acestor cuvinte cu alte părți verbale sau figurative contestatarului.

În temeiul materialelor anexate la dosarul cauzei și audierii reprezentantului contestatarului, instanța de apel apreciază ca fiind întemeiată admiterea revendicării contestatarului, abrogării Deciziilor Departamentului mărci, modele și desene industriale din 24 februarie 2015 și respectiv din 05 iunie 2017 și acceptarea înregistrării mărcilor RADLER conform cererii nr. depozit ***** din 18 martie 2014 și mărcilor RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL conform cererii nr. depozit *****, *****,***** din 06 aprilie 2015.

Subsecvent, instanța de apel apreciază ca fiind nejustificate alegațiile intimitei, privind acționarea cu rea-credință a ÎM ”Efes Vitanta Moldova Brewery”SA la momentul depunerii cererilor de înregistrare a mărcilor, or, reieșind din prevederile art. 21, alin. (1), lit. b) Legea nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, *marca este declarată nulă în urma unei cereri de anulare, depuse la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI, sau a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depuse la aceeași instanță, dacă solicitantul a acționat cu rea-credință în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii. Marca se consideră ca fiind înregistrată cu rea-credință în cazul în care, la momentul depunerii cererii de înregistrare a ei, solicitantul știa sau putea ști că pe piața Republicii Moldova se utilizează o asemenea marcă, cu bună-credință, de către altă persoană, pentru produse și/sau servicii identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare ori că sînt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor și/sau serviciilor identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare marcate cu o asemenea marcă, care este anterioară și care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin*

utilizarea mărcii înregistrate se creează un risc de confuzie cu marca anterioară sau fără motive justificate se profită de renumele acesteia. La anularea mărcii pe motivul înregistrării ei cu rea-credință se va ține cont în special de faptul dacă marca înregistrată este utilizată pentru produse care generează conflict cu o altă marcă sau dacă titularul mărcii înregistrate utilizează marca doar în scop de blocaj, iar asemenea circumstanțe, invocate de reclamantă, nu au fost depistate.

Instanța de apel precizează că potrivit normelor legale citate supra, actele administrative contestate, și anume hotărârea Comisiei de Contestații a AGEPI din 18.04.2018 și hotărârile Comisiei de Contestații a AGEPI din 17.07.2018 sunt emise conform prevederilor legale.

Prin prisma acestor constatări, Colegiul, având în vedere faptul că, circumstanțele cauzei au fost incorect apreciate de către instanța de fond, normele de drept material fiind aplicate eronat, reiterează concluzia de a admite apelurile declarate de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și de către ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA, de a casa hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 octombrie 2020 cu adoptarea unei hotărâri noi, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de SC "Heineken România" SA împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA privind contestarea actului administrativ individual defavorabil și anularea mărcilor să fie respinsă integral, ca fiind neîntemeiată.

Din aceste raționamente, în conformitate cu art. art. 240 alin. (1) lit. c), 244 alin. (1), 245 alin. (1), 251 alin. (2) Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, -

DECIDE:

Se admite cererea de apel declarată de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și cererea de apel declarată de către ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 octombrie 2020.

Se casează hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 octombrie 2020 și se emite o nouă hotărâre după cum urmează:

Se respinge integral cererea de chemare în judecată înaintată de SC "Heineken România" SA împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, ÎM "Efes Vitanta Moldova Brewery" SA privind contestarea actului administrativ individual defavorabil și anularea mărcilor.

Decizia cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Cererea de recurs se depune în instanța de apel în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului deciziei instanței de apel.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei integrale a instanței de apel. Dacă se depune concomitent cu cererea de recurs, motivarea recursului se va depune la instanța de apel.

Președintele ședinței

Judecător

Judecător

Minciuna Anatolie
Ion

Palanciuc Ecaterina

Muruianu